

Reformáció Hírnöke

48. kötet Külön kiadás

Imanapi felolvasások

2007. június 15-24

A Lélek
gyümölcse

Imanapi felolvasások 2007. június 15-24.

A Lélek gyümölcse

2

Ezen külön, évközi imahét alatt a hívők az egész világon: A Lélek gyümölcseinek csodálatos tárgyát fogják tanulmányozni.

Minden fát azon gyümölcsök fajtája és állapota alapján ismernek, amilyent terem. Hasonlóképpen minden hívő lelki gyümölcsei alapján ismert. Ahogy egy egészséges fa nem fog férgek lárváitól átfúrt, beteg gyümölcsöt teremni, ugyan úgy az igazi reformátor nem terem az önzés kellemetlen illatától fertőzött, elfajult gyümölcsöt.

„Azon életben, melynek központjában az ember saját énje áll, nem lehet növekedés, sem gyümölcstermés. Ha elfogadtad Krisztust személyes Megváltódnak, akkor igyekezz önmagadat elfelejtve másokon segíteni!”¹

„'Aki énbenem marad, én pedig őbenne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek' (Ján 15: 5). Mikor hittel az Isten Fiában élünk, akkor a Lélek gyümölcsei láthatóvá lesznek életünkben, és egyetlen egy gyümölcs sem fog hiányozni.”²

Minden összejeövetel alkalmával alaposan legyennek megfontolva és megosztva az elszórt hívőkkel, ezen dicső ígérekkel előttünk levő tanulmányok. 2007. június 23-át az ima és böjt napjának határoztuk meg. Június 24-én vasárnap a külön áldozatot gyűjtjük össze, ami a missziómunka elősegítésére fog szolgálni az egész világon.

Teljes szívvel összpontosítsuk egész lényünket arra, hogy komolyan törekedjünk a Főkertész kegyelemmel teljes hatalmával, egészséges gyümölcsöt teremni a mi életünkben!

Idézetek:

¹ Krisztus példázatai 37. (40).

² Jézus élete 583.

Tartalomjegyzék

- **Szeretet**
Isten világegyetemének ez az alapja
- **Öröm és békesség**
Krisztus nagyobb mértékben adja ezeket az erényeket, mint a világ elgondolhatná
- **Béketűrés és szívesség**
Hol lennének, ha senki sem terjesztette volna ki ránk ezeket az erényeket
- **Jóság**
Mily ritka, mennyire örömmel fogadott, mennyire mennyből származott!
- **Hit**
A kicsiny kar, ami kinyúl az Atya gyöngéd öleléséért.
- **Szelídség**
A legkellemesebb, üdítőbb vonás, amit találhatunk!
- **Mértékletesség**
Önuralom nélkül az egész világ már elpusztult volna.

Kiadja a:
Hetednap Adventista
Reformmozgalom
Magyarországi Területe

Editura Păzitorul Adevărului

Str. Morii, Nr. 27
505200, Făgăraș - Jud. Brașov
Tel. 0268 213714 Fax 0268 214111
e-mail: farulsperantei@azsmr.ro
www.azsmr.ro

A Lélek gyümölcse:

a látható növekedés a Jézus Krisztusban

A Lélek gyümölcse a keresztények átalakult életének fizikai megnyilvánulása. Az látható tulajdonságokból áll: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hit, szelíd-ség és mértékletesség. Ezek nem oly egyéni gyümölcsök, melyekből kiszemelhetünk és választhatunk. A Lélek gyümölcse EGY „kilen-cszeres gyümölcs”, ami a látható növekedést szemlélteti a Jézus Krisztusban. Ezeket a gyümölcsöket minden kereszténynek meg kell teremnie a Jézus Krisztussal való életében. Több évvel ezelőtt hallottam egy történetet két ikertestvéréről. Őket alkalmanként „rövid időre” meg kellett büntetni – ha rosszak voltak bent kellett maradniuk szobáikban. Ez a fegyelmezés azonban nem volt nagyon hatásos, mert közvetlen az ablak mellett volt egy nagy öreg gyümölcsfa. Az ablakon keresztül kimásztak a tetőre, az ágakon keresztül a fára, és onnét ki a pályára, ahol egy ideig játszottak. Azután visszajöttek a kerítésen keresztül, a hátsó udvaron át, fel a fára, s az ablakon keresztül vissza a szobájukba. Soha senki sem tudta meg, hogy ők elmentek otthonról.

Aztán, egy napon meghallották, ahogy apjuk mondta az édesanyjuknak: „Honey, ez a fa évek óta nem terem gyümölcsöt. Holnap reggel ki fogom vágni.”

A fiúk megrémültek. Egy komoly tervet gondoltak ki. Azon az éjszakán, korán hálószo-bájukba mentek, minden pénzüket összegyűjtötték, ami csak volt, kimentek az ablakon, le a fán, és be a városba, ahol felvásárolták az összes almát, amit csak találtak, és valamilyen fekete pamut spárgát. Hazatértek, s hozzáfogtak felkötni az almát a fa minden olyan ágára, amit csak elértek. Aztán ágyba mentek és várták, hogy édesapjuk reggel felkeljen.

Az apa felkelt és kiment. Aztán visszajött azt kiáltva: „Honey! Honey! A legbámulatosabb dolog, amit valaha láttam! Ez a fa, amely évek óta nem hozott gyümölcsöt, ma reggel almával van tele! Meg kell nézned! Teljesen tele van nagy, piros, zaftos almával! Nem hiszek a szememnek! Ez körtefa!”

A gyümölcsnek nemcsak nőni kell, hanem a gyümölcs fajtája, amit terem, tükörképe a fa természetének. Alma, almafán nő; körtefa körtét terem. És a Lélek gyümölcsei, ami a te életedben teremnek, a benned levő természet hajtása. Ha a Szentlelket örömmel fogadják, és az elkezd munkáját, a gyümölcs meg fog nyilvánulni az életben. Azt idézi elő bennünk, ami a mi Urunknak és a Megváltó Jézus Krisztusunk jellemének a lényege. Azok fogják elnyerni az Isten pecsétjét, akiket nemcsak kisépettek, és megtisztítottak, hanem valóban a Szentlélek lakhelyei voltak, és

annak eredményeként életükben megnyilvánul annak gyümölcse. Mialatt a késői eső kiárasztásáért imádkozunk, tudatában kell lennünk, hogy ez a különös adomány, különös célból adatik; és csak azoknak, akik életében világosan felismerhető szeretete, öröme, békessége, béketűrése, szívessége, jósága, hűsége, szelíd-sége és mértékletessége által. A Lélek gyümölcseinek oly személy lesz részese, aki a Szőlőtőkén marad.

„Amint elfogadod Krisztus Lelkét, ...növekedni fogsz és gyümölcsöt fogsz teremni. Jellemedben a Lélek erényei fognak beérni. Hited növekedni fog, meggyőződésed mélyül, szereteted tökéletesülni fog. Mind jobban és jobban fogod visszasugározni Krisztus kép-mását mindabban, ami tiszta, nemes és szeretetteljes.”¹

„Krisztus sóvárogva várja, hogy képmása megmutatkozzék egyházában. Krisztus akkor jön el népéért, ha majd az Ő jellemét tökéletesen tükrözni fogja.

Nemcsak az a kiváltsága minden kereszténynek, hogy várja, hanem hogy siettesse is a mi Urunk Jézus Krisztus eljövételét. (Lásd 2 Pt 3 :12.) Ha mindazok, akik Krisztus nevét vallják, gyümölcsöt teremnének dicsőségére, gyorsan befejeződne az evangélium magvetése az egész világon; az utolsó termés is hamar beérne, és Krisztus eljönne, hogy begyűjtse a drága gabonát.”²

A szeretet

Összeállítva: E. G. White írásaiból

4

A szeretet hatalom. A szeretet alapelveiben értelmi és erkölcsi erő rejlik, amit lehetetlen elválasztani tőle. A gazdagság hatalma arra irányul, hogy rontson és pusztítson. Az erőszak hatalma erős arra, hogy ártson. De a tiszta szeretet kiválóságának értéke abban rejlik, hogy jót tegyen, és semmi más, csak jót. Bármit is teszünk tiszta szeretetből, ha mégannyira jelentéktelen és megvetendő is az emberek szemében, akkor is tökéletesen gyümölcsöző, mert Isten többre becsüli, amit szeretettel teszünk annál, hogy mennyit teszünk. A szeretet Istentől származik. A megtéretlen szívből nem eredhet, nem növekedhet ez a mennyei plánta, mert csak ott él és virul, ahol Krisztus uralkodik.

A szeretet képtelen tétlenül élni. Minden tette csak növeli, csak erősíti, csak kiterjeszti a szeretetet. Ahol az érvek és a tekintély erőtlen, ott a szeretet győzedelmeskedik. A szeretet nem haszonért, sem nem jutalomért munkálkodik; Isten mégis úgy rendelte el, hogy a szeretet minden tevékenységének nagy nyereség legyen a biztos eredménye. A szeretet szétáradó természetében, de csendes a működésében, azonban erős és hatalmas a szándékában, hogy nagy bűnöket győzzön le. Meglágyító és átalakító hatásában, megragadja a bűnösök életét, és benyomást gyakorol szívükre, mikor minden más eszköz eredménytelen bizonyult. Bárhol is alkalmazzák az értelem, a tekintély vagy az erőszak hatalmát, ha nem párosul szeretettel, azok

akarata és hangulata, akiket el szeretnénk érni, védekező, visszautasító álláspontra helyezkedik, ellenállásuk csak egyre erősödik. Jézus volt a Béke Fejedelme. Azért jött a világba, hogy az ellenállást és a tekintélyt önmagának vesse alá. Rendelkezésre állt a bölcsesség és az erő, de a gonosz legyőzésére mégis a szeretet bölcsességét és erejét használta fel.¹

Nincs szeretet bennünk?

Egy embernek lehet oly ismerete a Szentírásról, amely nem teszi őt bölcsé az üdvösségre. Ismerete becsvágygal kezdődik, büszkeséggel folytatódik; de lelke nélküli az isteni szeretetet, Krisztus szelídségét és alázatosságát... A „Lélek gyümölcsei: szeretet, öröm, béke, békétűrés szívesség, jóság, hűség szelídség, mértékletesség.” Sem a képesség, a kiválóság, sem a Szentírás önző tanulmányozása nem fogja kifejleszteni a szeretetet Isten iránt, vagy Krisztus képmására való átalakulást. Semmi más, csak az isteni hatalom képes megújítani az emberi szívet és jellemet, és betölteni a lelket Krisztus szeretetével, ami mindig azok iránti szeretetben nyilvánul meg, akikért Krisztus meghalt.²

Az Úr Jézus az Olajfák hegyén világosan kijelentette, hogy „mivel a gonoszság megsokasodik, a szeretet sokakban meghidegül.” (Máté 24: 12). Egy olyan osztályról beszélt, amely a lelkiesség magas fokáról esett le. Fogadjuk szívünkbe ezeket a kijelentéseket, mégpedig szívünk ünnepélyes, komoly megvizsgálásával. Hova lett a buzgóság, az Istennek való odaszentelődés, amely megfelel azon igazság nagyságának, melyről azt valljuk,

hogyan hisszük? A világ szeretete, valamely kedvenc bűnök szeretete elvonta a szívet az ima és a szent dolgok felett való elmélkedés szeretetétől. A vallásos szolgálat formai körforgását végezzük; de hol van Jézus szeretete? A lelkiesség haldoklik. Fenntartsuk-e a kábultságnak, a hanyatlásnak ezen gyászos állapotát? Hagyjuk-e az igazság lámpását pislákolni és kialudni, mivel nem töltjük fel a kegyelem olajával?...

Az önbecsülés és önelégültség kiöli a lelki életet. Az ént magasztalják; az énről beszélnek. Oh, vajha kihalna az én! „Naponként meghalok” – mondja Pál apostol. Amikor ez a büszke, kérkedő önelégültség, és ez az álszent képmutatás járja át a lelket, akkor ott nincs hely Jézus számára. Akkor Jézusnak alacsonyabb helyet adunk, mialatt az én nagy jelentőséget tulajdonít önmagának és betölti a lélek egész templomát. Az Úr ezért tud oly keveset tenni érettünk.³

Nekünk nem annyira a nagy egyházak építményeire van szükségünk, ahol az imádkozók értékes díszekkel jelennek meg, hogy összhangban legyenek a templommal. Ez egyetlen lelket sem fog a mennyek országa felé vonni. A külső látszat nem ébreszti fel a gyöngéd rokonszenvet, ami lelket lélekkel egyesít. Nekünk hitre, engedelmségre, valódi szeretetre van szükségünk Isten és az emberiség iránt. Egyedül ez fog mennyei befolyást gyakorolni, amely megindítja az emberek szívét. A mi gyülekezeteinkben erkölcsi jéghegyek vannak. Nagyon sok formai hívó van, akik hatásos látszatot nyújtanak, de nem tudnak világosságként ragyogni a világon. Isten gyöngéd részvétellel tekint egy olyan gyülekezetre, hol az imádkozók bár szegények és tudatlanok, de őszinték. Őket megvetheti a világ, figyelmen kívül hagyhatja,

“A Lélek gyümölcse szeretet” (Gal. 5:22.)

de Isten szereti őket. Isten gyülekezetének dicsősége, tagjainak kegyességében rejlik, mivel abban rejtőzik Krisztus hatalma. Lehet, hogy a világ kevésre becsüli Isten őszinte gyermekeinek befolyását, de az érezhető lesz időközön át, és igazán a jutalom napján fog megnyilvánulni. Az igazi keresztény világossága, mely állhatatos kegyességben, és meggingathatatlan hitben ragyog elő, a világ előtt az élő Megváltó hatalmának fog bizonyulni. Krisztus, az Ő követőiben kútfőként fog megnyilvánulni, mely az örök életre buzog. Habár a világ alig ismeri őket, ők el vannak ismerve, mint Isten (különös) kiváltképpen való népe, az üdvösségre választott edényei, csatornáiként, melyen át a világosságnak a világra kell áradnia.⁴

Ezekben az utolsó napokban, mikor a gonoszság megsokasodik, és a szeretet sokakban meghidegül, Istennek lesz egy népe, hogy az megdicsőítse az Ő nevét, és akik a bűnök feddőként fognak állni a világban. Nekik „különös népek” kell lenniük, akik hűségesek lesznek Isten törvénye iránt.⁵

Mi a valódi szeretet?

„A ki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, - mondta Jézus - az szeret engem; a ki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak” (Ján. 14: 21). Ezen szavakban Jézus egyesítette a hitet és a cselekedetet. Aki szeret, engedelmeskedik; a szerető szív, követi a parancsot. Ha az Úr azt mondja, „menj előre”, akkor nem kell megállnunk és a nehézségekről beszélnünk, hanem, haladéktalanul engedelmeskednünk kell, tudva azt, hogy Isten ismeri minden nehézség természetét.”⁶

“Gyakoroljátok a szeretetet!” hallatszik mindenfelől, de különösen azoktól, kik hivalkodnak szentségükkel. Az őszinte szeretet azonban tisztább annál, semhogy egyetlen rejtegetett bűnt is elfedezze. Egyrészt szeressük a lelkeket, akikért Krisztus életét adta, másrészt azonban nem szabad a gonosszal megalkudnunk. Nem szabad egyesülnünk a lázadókkal és ezt szeretetnek nevezni.

Isten megkívánja, hogy népe ebben a korszakban éppen olyan rendíthetetlenül álljon ki az igazságért, ahogyan annak idején János szembeszállt a lélekromboló tévelygésekkel.⁷

Bármikor is egyesül egy lélek Krisztussal, ott szeretet van. Bármilyen mással is rendelkezzen egy jellem, mindaz értéktelen szeretet nélkül. Nem szeretet az, ami gyenge, érzélgős, hanem az az igazi szeretet, amilyen Krisztus szívében lakozott. Szeretet nélkül minden más semmit sem ér; mert az nem képviselheti Krisztust, aki a szeretet.⁸

Ha Krisztus szeretetét bírjuk szívében, természetes következményeként, az összes többi erényt is birtokolni fogjuk – öröm, békesség, béketűrés szívesség, jóság, hit, szelídség, mértékletesség;” és „az ilyenek ellen nincs törvény” (Gal. 5: 23). Isten törvénye nem kárhozhatja és nem tartja fogságban azokat, akiknél meg vannak ezek az erények, mert azok engedelmeskednek Isten törvénye előírásainak. Ők a törvény megtartói és ezért nincsenek a törvény alatt.⁹

Hogyan gyakorolhatunk mélyebb szeretetet?

Mielőtt megítélnénk másokat, első munkánk az legyen, hogy vigyázzunk és imádkozzunk, indítsunk harcot Krisztus kegyelme által saját szívünk gonoszságai ellen. Megalázva szívünket, megvallva bűneinket és bocsánatért

könyörögve az Úrhoz jellemhibánkért, álljunk a

Kálvária keresztjének

árnyékába, és

erősítsük szere-

tetünket a mi

atyánkfiaival

szemben. Ha az

isteni igazság

fényében elmu-

lasszuk ezt a

szívvizsgálatot, akkor

az önszeretet el fogja vakí-

tani szemünket, és sokkal jobb véleménnyel leszünk önmagunk felől, mint Istennek felőlünk.

Csalárdabb a szív mindennél és reménytelenül gonosz. S meg van írva: „A ki bízik magában, bolond az”. (Péld. 28: 26)¹⁰

Mennyi boldogtalanságtól megmenekülnénk, mennyi gonosz gondolatot elnyomnánk, ha a hívők magukévá tennék azt a munkát, melyről Krisztus mondta, hogy meg kell tenni, a gonosz beszéd megakadályozásáért. Azt imádkozzuk: „Bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek”.

Megteszünk- a magunk részéről mindent, hogy minden botránkövet eltávolítsunk a mi atyánkfiai lábai elől? Imáinkat túlságosan sokszor akadályozza szívünk büszkesége, bűneink bevallásának megtagadása, és a rossz benyomások eltávolítása. Gondoljunk arra, hogy imáink nem elfogadhatók Isten előtt akkor, amikor elnézzük, hogy munkatársaink félreértsenek bennünket. Ha nem mi vagyunk

Jézus szeretete ...nyájas szavakban és kedves tettekben áradjon szíveinkből egymás felé.

6

az oka a fennálló félreértésért, talán adhatunk egy magyarázatot, ami el fogja távolítani a félreértést. Ha mi vagyunk az oka, ha rossz benyomást hagyunk egy atyánkfia lelkében, akkor bizonyosan azon kötelezettség alatt állunk, hogy tegyünk meg mindent, ami hatalmunkban áll, hogy azt a benyomást eltávolítsuk.

Azon gyanakvó egyének, akik gonoszt gondolnak és mondanak atyukfiáiról, gondoljanak arra, hogy a gonosz munkáját végzik. Mindenki tekintsen el magyarázat nélkül a kicsiny nézeteltérések és hibák felett. Ne nagyítsátok fel a kicsiny hibákat, amiket némelyek elkövetnek, hanem arra a jóra gondoljatok, ami benne van. A hibák minden alkalommal, ahányszor arra gondolnak, és arról beszélnek, nagyobbakká nőnek. Vakondtúrásból hegyet csinálnak. Következésképpen a beteges érzület és a bizalom hiánya.

Nagyon sokakra ezek a szavak alkalmazhatók: „Miért nézed pedig a szálkát, a mely a te atyádfia szemében van, a gerendát pedig, a mely a te szemedben van, nem veszed észre? Avagy mi módon mondhatod a te atyádfiának: Hadd vesse ki a szálkát a te szemedből; holott ímé, a te szemedben gerenda van? Képmutató, vesd ki előbb a gerendát a te szemedből, és akkor gondold arra, hogy kivessed a szálkát a te atyádfiának szeméből!” (Máté 7: 3-5)

Oly nagy a mértéktelenség a beszédben, hogy a Nagy Orvos sok tanítást adott e tekintetben. Különös utasításokat adott a nyelv fegyelmzésére vonatkozólag.

Tanulmányozzátok és engedelmeskedjétek ezeknek az utasításoknak. Fojtsátok el a hirtelen szavakat, mert ha kimondják, akkor nézeteltérést és elidegenedést fog előidézni. Oly szavakat szóljatok, amelyek összekötik a szíveket és nem idegenítik el egymást – szavakat, melyek gyógyítanak, és nem sebeznek. Ha a gyülekezet tagjai között nehézségek támadnak, távolítsák el azokat, mielőtt a szombat megérkezne. Ezt a gyülekezet minden tagjának keresztényi kötelességének kell tartania. „Az Istennek békessége uralkodjék a ti szívetekben...és legyetek háládtosak.” (Kol. 3: 15). Zavarba jutottál, nyugtalan vagy? Távolítsd el a szemetet, ami szíved ajtaja előtt felhalmozódott, nyisd meg az ajtót, hívd meg Jézust, hogy jöjjön be és tisztelt vendégként maradjon veled. Töltsd be szíved békességgel és vigasztalással, és mások szívét is. Ez a legáldottabb missziómunka.

Az Úr utasított engem, hogy mondjam népünknek: munkálkodjatok a tökéletességért. Semmit ne tegyetek, ami elégedetlenséget támasztana a szívetekben. Ne szolgáljatok az ellenségnek. Győzzétek le azon hajlamotokat, hogy hibát keressetek és kárhoztassatok. Ne adjatok helyet annak, akinek öröme a vádolás. Gondoljatok arra szeretett testvéreim, hogy minden kimondott szóval, melyekkel másokat becsméreltek, Sátánnak segítetek és az ő tetszésére cselekszettek.

Azt kívánom nagyon, hogy kövessétek a Krisztus által lefektetett utasításokat. Ahogy ezt teszitek, Ő bizonyosan segíteni fog nektek rendeznetek a fennálló nehézségeket. Meg fog segíteni benneteket, hogy ne idézzetek elő

megosztlást azzal, hogy megnagyítottok kicsiny hibákat. Az Úr azt a világosságot adta nekem, hogy nagyon meg fogja áldani népét, ha egymásról nem gondolnak vagy beszélnek rosszat, hanem elmennek közvetlenül ahhoz az illetőhöz, akiről gondolják, hogy az a hibás, és kedvesen, szánakozó részvétellel rámutattok az ő hibájára. Az Úr segítse meg azokat, akik megtanultak bírálni, hogy tanuljanak meg nem gondolni rosszat, és kedves szavakat szólni, - szavakat, melyek vigasztalnak és gyógyítanak. Akkor örülni fognak; mivel bizonyítékuk lesz, hogy ők Isten munkatársai.

Krisztus szereti a gyülekezetet, és „Önmagát adta azért; hogy azt megszentelje, megtisztítván a víznek feredőjével az Ige által, Hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy hogy azon ne legyen szeplő, vagy sömörögzés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen” (Ef. 5: 25-27).

Atyámfiái és testvéreim! Kérlek titeket, hogy szorgalmasan figyelmezzetek ezekre a szavakra, mert az Úrnak napja közvetlen felettünk van. Nincs vesztegetni való időtök. Ne hanyagoljátok el Istennek hozzátok intézett szavát! „Mint együttmunkálkodók intünk is, hogy hiába ne vettétek légyen az Isten kegyelmét. Mert ő mondja: Kellemetes időben meghallgattalak, és az üdvösség napján megsegítettetek. Ímé itt a kellemetes idő, ímé itt az üdvösség napja.” (2. Kor. 6: 1. 2).

Akartok-e hallgatni, mint Isten legfelségesebb szolgálói figyelmeznitek ezekre a szavakra? Akartok-e válaszolni Istennek veletek szemben tanúsított irgalommal teljes és gyöngéd szeretetére oly módon, hogy úgy szeretitek egymást, ahogy Krisztus szeretett titeket? ¹¹

Mennyei gyümölcs termése

Jézus szeretetére van szükségünk, hogy hatással legyen életünkre. Az lágyító, fékező befolyással lesz szívünkre és jellemünkre. Arra fog ösztönözni, hogy bocsássunk meg testvéreinknek, habár meg is sértettek bennünket. Az isteni szeretet nyájas szavakban és kedves tettekben áradjon szívünk-ből egymás felé. Ezen jó cselekedetek gyümölcsei gazdag fürtökként fognak jellemünk szőlővenyigéjén csüngeni.¹²

Annak biztos eredménye, hogy szeretjük Istent mindenekfelett és embertársainkat, Isten minden parancsolata iránti engedelmisség lesz. Ez a kereszténység. Él-e bennünk ez a szeretet? Krisztus mindegyiküinktől megkérdezi: „Szeretsz-e engem?” Tudjuk-e szívből felelni: „Oh, Uram, te mindent tudsz. Te tudod, hogy szeretlek?” Ha Jézust szereted, akkor azt is szereted, akiért Ő meghalt. Vajha mindnyájan feltekinենék Jézusra, és megtanulnánk tőle, hogy mi a szeretet! Tisztaság és isteni részvét ragyogott elő jelleméből. Befolyását a szelídség és az alázatosság tette illatozóvá a szegények, az árvák, az özvegyek és az elnyomottak között. Oh mily sok, magát kereszténynek vallónak van szüksége Isten metszőkésére!! Ha nem tekintenek fel Jézusra, a jellem tökéletes mértékére, hogy megismerjék saját jellemhibáikat, akkor, mikor a jólét és a világ hamis látszatának a kérkedése: a fényűzés, büszkeség és önzés jelzik útjaikat, öntelökké válnak. Embertársaik elhanyagolása árán saját kényelmüket keresik, a maguk hasznát tartják szem előtt, és ezen irányban haladnak előre mindaddig, míg a Gazda látva a terméketlen ágakat az Ő metszőkésével levágja az indákat és a magányos hajtásokat. „Minden szőlővesszőt, a mely én bennem gyümölcsöt nem terem, lemetsz; mindazt pedig, a mely gyümölcsöt terem, megtisztítja, hogy több gyümölcsöt teremjen.” (Ján. 15: 2). 13.

Tekintsetek a Golgotára, míg látva Isten Fiának csodálatos szeretetét, szívetek meglágyul. Ő mindent megtett azért, hogy az elesett ember felemelkedhessen és megtisztulhasson. És mi ne valljuk meg Őt? Krisztus vallása lealacsonyítja annak elfogadját?—Nem. A Kálvária férfiának nyomdokain haladni, nem jelent lealacsonyodást.¹⁴

Értékeled az üdvösséget? Értékeled azt a nagy áldozatot, mely érted hozatott? Ha igen, akkor Isten segítsen meg, hogy tagadd meg magad, és hozd meg ezt az áldozatot embertársaidért. „Szeressétek egymást, a miképpen én szerettelek titeket.” – mondotta Krisztus (Ján. 15: 12). Otthagyta a dicsőséget és a ragyogást, aminek ott a magasságban örvendett. Ezek közül semmi sem tudta visszatarítani Őt és megakadályozni abban, hogy lejjön és felemeljen téged. És most kész vagy-e minden erőddel felvenni a munkát és segíts a körülötted levő

halandó társaidon? Isten az önmegtágadás lelkét adja neked. Szeretet – mily drága is az! Az a tökéletesség kötele. Mi az az arany, amit a Hú Tanúbizonyosság felkínál nekünk, hogy vegyünk Tőle? Az az egyesített hit és szeretet. A hit cselekedetre vezet. És mi a szeretet? A gyöngéd gondoskodás és törődés az elveszett lelkek felett. A hit és a szeretet kéz a kézben járnak. S a gyülekezet, mint általánosságban, csaknem teljesen nélkülözi ezt a szeretetet. Nekünk most komolyan azon kell munkálkodnunk, hogy visszanyerjük ezt az erényt.¹⁵

Idézetek:

1. Bizonyágtételek 2. kötet 135. 136.
2. *Fundamentals of Christian Education* pp. 240. 241.
3. Bizonyágtételek 5. kötet 538. 539.
4. *The Review and Herald*, 1912. december 26.
5. *Our High Call*, p. 347.
6. *The Review and Herald*, 1898. november 1.
7. *Apostolok története* 452. (375).
8. *The Signs of the Times*, 1891. december 28.
9. *The Review and Herald*, 1887. január 4.
10. ugyan ott: 1893. január 3.
11. ugyan ott: 1904. július 21.
12. ugyan ott 1886. november 16.
13. *The Signs of the Times*, 1891. augusztus 10.
14. *Sons and Doughtrs of God*, p. 248.
15. *Manuscript Releases*, vol. 18. p. 284.

Öröm és békesség

Írta: F. Dévai

8

Vajon a tövisről szednek-e szőlőt, vagy a bojtorjánról fügét? Minden jó fa jó gyümölcsöt terem és minden rossz fa rossz gyümölcsöt terem. "Egy fa sohasem válassza meg azt, hogy milyen gyümölcsöt teremjen. A jó fák természetesen a jó gyümölcsöt termik. A romlott fák természetüknél fogva romlott gyümölcsöt teremnek. A fák azt sem választják meg, hogy mennyi gyümölcs fog nőni ágaikon. Azok csak termik a gyümölcsöt. „Nem teremhet jó fa rossz gyümölcsöt; romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt” (Máté 7: 16. 18).

Minden ember egy fához hasonló. Mi vagy jó, „az igazság fáí” vagyunk (És. 61: 15), vagy „galagonya” bokor (Bírák 9: 15). Ha jó fák vagyunk, akkor jó gyümölcsöt termünk. Ha romlott fák vagyunk, akkor rossz gyümölcsöt termünk. Szerencsére mi választani tudunk, hogy milyen fák legyünk.

Ezt a gyümölcsöt Jézus neveli meg bennünk: „Maradjatok én bennem és én is ti bennetek. Miképpen a szőlővessző nem teremhet gyümölcsöt magától, hanemha a szőlőtőkén marad; akképpen ti sem, hanemha én bennem maradtok. Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: A ki én bennem marad én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.” (Ján. 15: 4. 5)

Pál apostol erről hasonló tapasztalatot mond: „Elkezdjük-

é ismét ajánlgatni magunkat? Vagy talán szükségünk van, mint némelyeknek, ajánló levelekre hozzátok, avagy töletek? A mi levelünk ti vagytok, beírva a mi szívünkbe, a melyet ismer és olvas minden ember; A kik felől nyilvánvaló, hogy Krisztusnak a mi szolgálatunk által szerzett levele vagytok, nem tentával, hanem az élő Isten Lelkével írva; nem kőtáblákra, hanem a szívnek hústábláira.” (2. Kor. 3: 1-3)

Ha jó fák vagytok, jó gyümölcsöt fogtok teremni. Honnan tudod, hogy olyan gyümölcsöd van, melyek Jézushoz kapcsolódnak? Honnan tudod, hogy Krisztus levele vagy, melyet a Szentlélek írt? Ha a körülöttünk levő világra tekintünk, nagyon sok minden arra emlékeztet bennünket, hogy az emberi lények a bukás óta természetükben gonoszokká lettek. Tulajdonképpen nagyon ingerlékeny, nyugtalan lényekké lettek, mert

„az ember szívének gondolata gonosz az ő ifjúságától fogva” (1. Móz. 8: 21). Az evangélium, a megváltás jó hírének követése helyett, ami visszavezetné őt Istenhez, mind távolabb és távolabb sodródottak Teremtőjüktől. Meg kellett volna engedniük, hogy a szentlélek visszavezesse őket abba az állapotba, ahol békességet sugározhattak volna vissza, de mivel a kísértőnek engedtek, elveszítették önuralmukat, és nyugtalan természet fejlődött ki bennük. Ezért ma a világban uralkodó helyzetről, nyugtalanságról, zavargásokról és lázadásról tesz bizonyosságot.

Ha szemeinket elfordítjuk a világtól és Isten népére tekintünk, ha mint gyülekezetnek és mint családoknak az életét vizsgáljuk, azt látjuk, hogy bizonyos mértékig úgy a férfiakat, mint a nőket befolyásolta a világ lelke. Még istenfélő keresztényeket is befolyásolt az uralkodó nyugtalan, nyereségvágy lelke.

„A testnek cselekedetei pedig nyilvánvalók, melyek ezek: házasságtörés, parázñaság,

A Léleknek gyümölcse... öröm, békesség (Gal. 5:22.)

tisztátalanság, bujálkodás. Bálványimádás, varázslás, ellenségeskedések, versengések, gyűlölködések, harag, patvarkodások, visszavonások, pártütések. Irigységek, gyilkosságok, részegségek, tobzódások és ezekhez hasonló: melyekről előre mondom néktek, a miképpen már ezelőtt is mondtam, hogy a kik ilyeneket cselekszenek, Isten országának örökösei nem lesznek. De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség" (Gal. 5: 19-23).

„Ugyanazt a törvényt, amelyet a kőtáblákra véstek, a Szentlélek a szív tábláira írta. Ahelyett, hogy saját igazságunk létrehozásán fáradozunk, inkább fogadjuk el Krisztus igazságát! Az ő vére engesztelés bűneinkért. Engedelmességét nekünk tulajdonítja Isten. Azután a Szentlélek által megújított szív megtermi majd "a Lélek gyümölcseit".¹

„Akik a Krisztus Jézusban új teremtmények, a Lélek gyümölcseit termik: a szeretetet, az örömet, a békességet, a türelmet, a barátságot, a jóságot, a hitet, a nyájasságot és a mértékletességet. Nem találnak többé örömet a régi élvezetekben, hanem az Isten Fiában való hit által követik nyomdokait, az Ő jellemét tükrözik vissza és "megtisztítják magukat, amint hogy Ő is tiszta". Amit régebben gyűlölték, azt most szeretik; s amit régebben szerettek, azt most gyűlölik. Akik azelőtt büszkék és akaratosak voltak, most nyájasak és alázatosak; akik azelőtt a hiúság és az önértet rabjai voltak, most szerények és komolyak lesznek. Az iszákos mértékletes és józan, a szemér-

metlen pedig erényes lesz. A világ hiú szokásait elhagyják. Az igaz keresztény nem a "külső dísz" keresi, hanem a "szívnek elrejtett emberé"-t, "a szelíd és csendes lélek romolhatatlanságával" (1Pt 3:3-4).²

Istennek az a vágya, hogy közülünk mindegyikünk az öröm és a békesség teljességének örvendhessen, és hogy szemléljük, és birtokoljuk a Lélek gyümölcseinek teljességét a mi életünkben. Az Úr Jézus, János 15: 11-ben azt fejezte ki: „Ezeket beszéltem néktek, hogy megmaradjon ti bennetek az én örömem és a ti örömetek beteljenek.” És ismét: „Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben: kérjétek és megkapjátok, hogy a ti örömetek teljes legyen.” (Ján. 16: 24). Ha a hívő Isten jelenlétében van, és komoly imában, közösségben Ő vele, megtalálja az öröm és a békesség teljességét. „Te tanítasz engem az élet ösvényére, teljes öröm van tenálad; a te jobboldon gyönyörűségek vannak örökké” (Zsolt. 16: 11).

Bízol Istenben?

Mi van akkor, ha nem érzed ezt az örömet és békességet? Mi van akkor, ha te szereted Jézust és elfogadod Őt, de nem tapasztalod a vele való kapcsolat gyümölcseit?

„Vannak sokan, akik igyeksenek Isten törvényének engedelmeskedni, de csak kevés békét és örömet élveznek. Ez a hiányuk onnan ered, hogy a hitet nem gyakorolják. Életük sivár, mintha kiszáradt pusztaságban járnának. Keveset igényelnek,

holott sokat kívánhatnának, mivel Isten ígéretei korlátlanok. Ilyen hívők nem nyújtanak helyes képet a megszentelt életről, mely az igazság iránti engedelmesség által érhető el. Az Úr kívánsága, hogy valamennyi gyermeke boldog, elégedett és engedelmes legyen. A hívők ezeket az áldásokat akkor nyerik el, ha gyakorolják hitüket. Hit által kiegyenlíthető a jellem minden fogyatékosága; megtisztítható minden foltja, helyrehozható minden hibája; fejleszthető minden jó vonása.”³

„Leírhatatlan annak a léleknek a békéje és öröme, ki Istent szaván fogja. Próbák nem zavarják, megvetés nem bosszantja. Énjét már megfeszítette. Bár napról napra jobban nyomhatják kötelei, kísértései erősödhetnek, próbái növekedhetnek, de lábai nem ingadoznak, mert mindenkor szükségéhez képest nyer erőt.”

„A hitben békesség rejlik, A Szentlélekben pedig öröm. A hit békét hoz, az Istenben való bizalom örömet. Higgy, higgy! Az én lelkem mondja: higgy. Nyugodj meg Istenben! Ő meg tudja tartani azt, amit Rá bízál. Mindenben diadalmaskodhatsz az által, aki téged szeretett.”⁵

Teljesen Istenre bíztad magadat?

„A félig végzett szolgálat, a világ szeretete, az önszeretet, a könnyelmű szórakozás félnék, gyáva szolgát eredményez, s az messziről követi Krisztust. A Jézusnak való szívélyes, készséges szolgálat napfényes vallást von maga után. Azok, akik közvetlen közelből követték

Ha alárendeled akaratodat Krisztusnak, béke és nyugalom lesz részed

10

Jézust, nem voltak komorak. Krisztusban örök világosság, béke és öröm van. Inkább Krisztusra van szükségünk és kevésbé a világiasságra, inkább Krisztusra és kevésbé önzésre.”⁶

„A bűn tönkretette békességünket. Míg az ént meg nem fékezük, nem lelünk nyugalmat. A szív parancsoló szenvedélyeit nem irányíthatja emberi erő. Itt éppoly tehetetlenek vagyunk, mint a tanítványok a dühöngő vihar lecsendesítésében. Ő viszont, Aki a galileai hullámtarajoknak békét szólt, a béke szavait mondja minden léleknek. Bármily vad is a vihar, aki Jézushoz kiált: „Uram, ments meg minket”, az megsza- badul. Kegyelme megbékíti a lelket Istennel, lecsendesíti az emberi szenvedélyek küzdelmét, szeretetében megpihen a szív.”⁷

„Ha alárendeled akaratodat Krisztusnak, béke és nyugalom lesz részed. Krisztus szeretete fogja uralni szívedet s tetteid titkos rúgóit foglyul ejti.”⁸

„Krisztus szívében tökéletes harmónia honolt Istennel, és a béke is tökéletes volt. Sohasem kábította el a dicséret, nem törte le sem a bírálat, sem a csalódás. A leghevesebb ellenállás és a legkegyetlenebb bánásmód mellett is megőrizte rettenthetetlen bátorságát. Állítólagos követői közül azonban sokak szíve aggódik, remeg, mert félnek Istenre bízni magukat. Nem vetik alá magukat teljesen, mert visszarettennek az ilyen mérvű

alárendelés következményeitől. Pedig ha ezt nem teszik meg, nem találhatnak békességet.”⁹

„Ameddig a magunk önkielégítésének kényelmes útját követjük, és visszariadunk az önmegtágadástól, addig hitünk soha nem szilárdul meg, s addig nem ismerhetjük meg Jézus békéjét sem, sem azt az örömet, ami a megfontolt győzelemből származik.”¹⁰

Elégedetlenkedő vagy?

„Semmi sem segíti elő jobban a test és a lélek egészségét, mint a hála és dicsőítő lélek. Éppoly kötelességünk leküzdeni a búskomorságot, az elégedetlen gondolatokat és érzéseket, mint imádkozni. Ha úton vagyunk a menny felé - Atyánk háza felé -, hogyan járhatunk egész úton sóhajtozva, panaszkodva, siránkozva, mint egy gyászmenet?!

Azok az állítólagos keresztények, akik állandóan panaszkodnak, és akik a jókedvet és vidámságot bűnnek tartják, nem tudják, mi az igazi vallás. Akik élvezettel sajnálkoznak minden miatt, ami a természet világában lehangoló, akik nem a gyönyörű élő virágokat szedik, hanem az elszáradt leveleket nézik, akik nem látnak szépséget a fenséges hegycsúcsokban és az élénk zöld völgyekben, akik nem hallják meg a természet vidám hangjait, a nyitott fül számára kedves zenét, azok nem Krisztuséi. Homályt és sötétséget gyűjtenek, pedig fényben járhatnának, sőt szívében felragyoghatnának az

Igazság Napjának gyógyító sugarai.”¹¹

„Isten megmutatta nekem, hogy keserű poharat adott népének, mellyel megtisztítja. Keserű ital, de zúgolódás, panasz és elégedetlenség által még keserűbbé válhat. De azoknak, akik így fogadják, újabb poharra van szükségük, mert az elsőnek nem volt meg a kívánt hatása szívükre. S ha a második sem használ, akkor még egyet és ismét egyet kell kapniuk, míg rendeltetését betölti, mert különben szennyesen szívében, tisztátalanok maradnak. Láttam, hogy a keserű italt türelem, kitartás és ima által megédesíthetjük, s akik így fogadják, azoknak szívére a kívánt hatása lesz s Isten nevét is megdicsőíthetjük. Kereszténynek, Isten gyermekének lenni, Isten tetszésére élni: nem csekélység.”¹²

Gyümölcstermés béketűréssel

„És gyümölcsöt terem „béketűréssel”. A nehézségtől és próbáktól senki sem mentes, aki elfogadja Isten Igéjét. Az igaz keresztény azonban nem nyugtalanodik, amikor megpróbáltatás éri; nem veszti el bizalmát, és nem csügged el. Jóllehet nem tudjuk hogyan alakulnak ügyeink, és nem értjük Isten intézkedéseinek célját, de ne dobjuk el bizodalunkat! Gondoljunk az Úr jótéteményeire, gondunkat vessük reá, és várjuk türelemmel szabadítását!”¹³

Megosztod a jó hírt másokkal?

„Lépesméz a gyönyörűséges beszédek; édesek a léleknek, és meggyógyítói a tetemeknek.” (Péld. 16: 24).

„Boldogok a békességre igyekezők: mert ők az Isten fiainak mondatnak.’ Krisztus a ’Békefejedelem’. Küldetése a bűn által elveszített béke helyreállítása a mennyben és a földön. ’Megigazulván azért hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által’ (Róma 5: 1). Aki elhatározza magáiban, hogy bűneit elhagyja és szívét megnyitja Krisztus szeretete előtt, az részesévé lesz a mennyi békességnek...

Krisztus a béke üzenetével küldte szét követőit a világba. Aki nyugodt és szentséges életmódjának csendes és észrevétlen befolyása által Krisztus szeretetét nyilatkoztatja ki; aki beszéde és példaadása által embertársait rábírja a bűn elhagyására és arra, hogy szívét teljesen Istennek ajánlja fel, az ilyen ember: békességre igyekező!

„Boldogok a békességre igyekezők, mert ők az Isten fiainak mondatnak.’ A békesség lelke tesz bizonyosságot a mennyei való összeköttetésünkről. Jézus édes lehelete veszi őket körül; jóságos lényük, jellemük szeretetreméltósága bizonyítja a világnak, hogy: Isten gyermekei, -hogy ők Jézussal voltak. ’Mindaz, aki szeret, az Istentől született.’ (1Ján. 4: 7). ’A kibén pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé’, hanem ’a kiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai.’ (Róma 8: 9. 14)”¹⁴

Kegyelemből teremtve és fenntartva

„Azt egyetlen hatalom, amely az igazi békét létrehozhatja, fenntarthatja, Krisztus kegyelme. Ha ez meggyökerezik a szívben, kiveti onnan a gonosz szenvedélyeket, amelyek egyenlenséget, civódást okoznak.”¹⁵

„Nincs más alapja a békességnek, mint ez. Krisztusnak a szívben munkálkodó kegyelme

megszüntet mindennemű ellenségeskedést, s lecsendesíti a civódást. Megtölti a lelket szeretettel. Aki Istennel és embertársaival békességben él, nem lehet szerencsétlen. Irigység nem lakozhat szívében, gonosz gyanakvás és gyűlölet sem találnak helyet abban. Aki Istennel összhangban él, részese a mennyi békességnek és áldásos befolyását másokra is szétárasztja. A békesség lelke harmatként üdíti fel azt a szívet, amely a világi hajszában megfáradt és azt megelégedte.”¹⁶

„A kik Krisztus szavát megfogadják, lelküket vele őriztetik, életüket parancsainak alávetik, azok békességet, nyugalmat lelnek. A világon semmi sem képes elsomorítani őket, ha Jézus boldoggá teszi őket. A tökéletes belenyugvásban tökéletes a béke. Az Úr ezt mondja: „Kinek szíve reád támaszkodik, megőrzöd azt teljes békében, mivel Tebened bízunk” (Ésa 26:3). Életünk összekuszálódhat, de ha alávetjük magunkat a bölcs Mesterművesnek, Ő olyan mintázatú életet és jellemet alakíthat ki, amely az Ő dicsőségére szolgál. Az olyan jellemet, amely Krisztus dicsőségét - jellemét - fejezi ki, befogadják Isten Paradicsomába.

Megújult nemzetség fog Vele járni fehérben, mert méltó lesz arra.”¹⁷

„Jézus vallása az öröm, a békesség és a boldogság vallása.”¹⁸

Idézetek

1. Pátriárkák és próféták 383 (332)
2. Jézushoz vezető út 58. (45)
3. Apostolok története 459 (385)
4. Üzenet az ifjúsághoz 59. 60.
5. Bizonyágtételek 2. kötet. 320.
6. Boldog otthon 431.
7. Jézus élete 279.
8. Üzenet az ifjúságnak 42.
9. Jézus élete 273.
10. Bizonyágtételek 5. kötet 215.
11. A Nagy Orvos lábnyomán 175.
12. Tapasztalatok és látomások 34.
13. Krisztus példázatai 33. (36).
14. Gondolatok a hegyibeszédről 31. 32.
15. Jézus élete 249.
16. Gondolatok a hegyibeszédről 31.
17. Jézus élete 274.
18. Bizonyágtételek 5. kötet 579.

Béketűrés, szívesség

Írta: W. Volpp

12

A jó és a gonosz közötti küzdelem már több, mint 6000 éve folyik, és közülünk mindenki valamely oldalra áll, vagy a világosság hatalmainak oldalára, vagy a sötétség hatalma mellé. Isten, hogy segítsen nekünk győzelmesen harcolni, elküldte az Ő egyszülött Fiát, hogy meghaljon érettünk. Az Ő hosszútűrése és szenvedése, lehetővé tette mindazok számára, akik hisznek Ő benne, és cselekszik az Atya akaratát, hogy örökéletük legyen. A hűséges és igaz lelkek, a győzők egy kicsiny maradéka fog bemenni abba az országba. Ez a kicsiny maradék, bár Sátán támadta és elnyomta őket, értékelte és elfogadta a Golgotán hozott nagy áldozatot. Az Úrnak az a vágya, hogy az Ő országában lássa őket, ahol papokként és királyokként be fogják mutatni elnyert győzelmüket. Ezek a hűséges hívők mialatt a földön voltak, részt vettek a hit nemes harcában, és küzdöttek a bűn ellen. Ez a küzdelem – Isten kegyelme által – bele kell plántálja Krisztus jellemének tisztaságát azokba, akik újonnan születtek. S ez az új életre születés, képesíti őket, hogy békességes tűréssel teremjék meg a Szentlélek gyümölcsét.

A gyümölcs csak akkor nő és érik be, ha egy élő fához tartozik, amelyet állandóan a gyökerein keresztül kapott nedv táplál. Hasonló módon nyújtja Krisztus a Szentlélek által az „életnedvet”, minek a lelki érettséget kell kifejlesztenie bennünk.

Üdítően különbözni a világtól

Ha a békességes tűrésre és a szelídségre gondolunk, ez a Lélek gyümölcsének két képe, ami a mi mély belső érzésünket érinti.

János apostol a 144. 000-ról írja: „Itt van szenteknek békességes tűrése, itt a kik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét!” (Jel. 14: 12).

Hogyan viselkedjünk a megpróbáltatásokban?

Pál apostol azt tanácsolja nekünk, hogy gyakoroljunk türelmet: „Mert békességes tűrésre van szükségetek, - írja, - hogy az Isten akaratát cselekedvén, elnyerjétek az ígéretet.” –(Zsid. 10: 36). Türellemmel, vagy hosszútűréssel cselekedni Isten akaratát azt jelenti, hogy nem szembeszállni, hanem üdvözölni az Úr vezető kezét, hogy elnyerjük az Ő ígéretét. Jakab apostol arra emlékeztet bennünket: „Például vegyétek, atyámfiai, a szenvedésben és béketűrésben a prófétákat, a kik az Úr nevében szólottak. Ímé, boldogoknak mondjuk a tűrni tudókat. Jóbnak tűrését hallottátok, és az Úrtól való végét láttátok, hogy igen irgalmas az Úr és könyörületes.” (Jak. 5: 10. 11)

Úgy látszik, hogy az emberi szenvedés és a türelem együtt haladnak. Amikor Jóbnak barátai tanácsokat adtak, - oly tanácsokat, melyek személyes meglátásaikon alapultak -, uralta érzelmeit és türelmet gyakorolt. Jób magatartása példa számunkra. Az a tény,

hogy nekünk gyakran kell szenvednünk, az annak a jele, hogy a mi ősellenségünk törekszik elpusztítani bennünket. Ugyanakkor a másik oldalról, a megpróbáltatásokat gyakran az Úr engedi meg, a mennyre való előkészülésünk érdekében. Jóbnak az alárendelése Istennek, ahogy a Mindenható kezéből elfogadta szenvedését és gyermekeinek, javainak elvesztését, példaként lett feljegyezve számunkra a Bibliában. De legnagyobb példánkat Krisztusban találjuk. Szavaiból látjuk, hogy mennyire nyomasztó volt számára alárendelni magát a megváltás tervének és kitartani amellett teljesen végig! Így imádkozott: „Atyám! ha el nem múlhatik tőlem e pohár, hogy ki ne igyam, legyen meg a te akaratod.” (Máté 26: 42). Jézus alárendelve magát az Atyának, háromszor mondta el ezt a könyörgését, ahogy erőért és türelemért könyörgött, hogy türelemmel tudja elhordozni, bármi is jönne rá. Péter apostol is hasonlóképpen arra szólít fel mindegyikünket, hogy „teljes igyekezetet is fordítván, ragasszatok... a tűrés mellé kegyességet.” (2. Pét. 1: 5. 6)

Ahogy mi csodáljuk Istent az Ő türelméért és hosszútűréséért, ugyanakkor azt akarja, hogy ezek a jellemvonások fejlődjenek ki bennünk. Hogyan tudjuk megtanulni azokat? Általában, ha egy személy teljesen egyedül él, akkor mindent az ő saját akaratára szerint cselekszik; és az ilyen személy nagyon türelmes, hacsak ő nem válik elégedetlenné önmagával szemben. Addig azonban nem válik azzá, míg nem jön kapcsolatba más személyekkel, kiknek kívánságát úgy kell tisztelnie, mint a sajátját. Lényegében akkor nyilvánul meg, hogy mennyire

A Lélek gyümölcse... béketűrés, szivesség (Gal. 5:22.)

türelmetlen, izgatott, és heves vérmérsékletű lehet ő. De az ilyen esetek alkalmat nyújtanak számunkra, felismerni, hogy a valóságban milyenek vagyunk.

Pál apostol kijelenti:

„Kísértsétek meg magatokat, ha a hitben vagytok-é? Magatokat próbáljátok meg. Avagy nem ismeritek-é magatokat, hogy a Jézus Krisztus bennetek van? Kivén, ha méltatlanok vagytok.” (2. Kor. 13: 5). Ha megkérdezzük egy személyt: „Türelmes vagy?” lehet, hogy nem ad nagyon pontos választ. De ha megkérdezzük a szomszédját, a felelet közelebb lehet az igazsághoz. Mivel az önismeret (saját jellemünk ismerete) család, Isten az embert társadalmi lényre teremtette.

Hol tanuljunk türelmet és hosszútűrést?

Első társadalmi körünk a család. – az apa, az anya, fiú- és lánytestvérek. Ez az a hely, ahol a keresztényi erényeket bele kell vésni a gyermekekbe, és ahol a szülőknek nagyon sok türelmem van szükségük. Itt egy tapasztalaton mennek keresztül a szülők, ami áldást kell eredményezzen számukra. Itt alkalmuk van önuralmat gyakorolni, amikor vérmérsékletük azzal fenyeget, hogy felemeli a fejét. A családi életben van a legjobb alkalmuk átérezni Isten türelmét önmagunkkal szemben. A családi kör az első környezet, ahol nekik türelmet kell tanúsítaniuk. És meglehetősen ez a legnehezebb hely. Sokan türelmet gyakorolnak a társadalomban, mert tudják, hogy ott azonnal el kellene szenvedniük türelmetlenségük következményeit. Ezért gyakoroljunk önuralmat a mi családjunkban, gyakoroljunk türelmet, amikor a mi szerettein-

ekkel bánunk. Még ha a legnagyobb mértékben is felingerelnek, hallgassunk, Isten kegyelme által álljunk ellene az ellenségnek, és uraljuk vérmérsékletünket. Ez nagy győzelmet jelent.

Kölcsönös türelem a házassági kapcsolatban

„Isten Lelkével kell bírunk, különben sohasem lesz összhang közöttünk otthonunkban... Amikor az egyik téved, a másik keresztény gyakoroljon türelmet és ne húzdódjon vissza hűvösen.

Se a férj, se a feleség ne kíséreljen meg önkényuralmat gyakorolni a másik felett. Ne próbáld kényszeríteni a másikat, hogy engedjen kívánságodnak! Ezt nem tehetitek meg, ha meg akarjátok tartani egymás szeretetét. Legyetek kedvesek, türelmesek, elnézők, belátók és előzékenyek! Isten kegyelme által boldoggá tudjátok tenni egymást, ahogyan azt házassági fogadalmatokban ígértétek.”¹

„Aki a gyengédség lelkületét, a türelmet és a szeretetet nyilvánítja ki, tapasztalni fogja, hogy ugyanaz a lelkület hat vissza reá.”²

Türelem a gyermeknevelésben

„Igyekezzenek a szülők saját jellemükben és családi életükben bemutatni a mennyei Atya szeretetét és jóságát. Legyen az otthon tele napfényel. Ez sokkal többet ér gyermekeknek, mint a birtok vagy a pénz. Az otthon szeretetét tartsátok ébren szívükben, hogy gyermekük otthonára úgy tekintsenek vissza, mint a mennyei békét és boldogságot megközelítő helyre. Nem minden családtag jelleme azonos, ezért sokszor van alkalom a türelem és

megbocsátás gyakorlására...”³

„Az apák és anyák saját jellemüket tanulmányozhatják gyermekeikben. Gyakran megalázó tanításokat olvashatnak, amidőn saját tökéletlenségeiket megismétlődve látják fiaikban és leányaikban. Miközben igyekeznek elnyomni és helyesbíteni gyermekeik örökölt gonosz hajlamait, a szülők kérjenek Istentől kétszeres türelmet, kitartást és szeretetet.”⁴

„A szülők túlságosan szeretik a kényelmet és az élvezeteket, mintsem hogy az Isten által számukra kijelölt munkát végezzék otthonukban. Ha napjaink fiatal-sága megfelelő nevelést kapott volna, nem kellene látnunk a gonoszság e rettenetes állapotát köreikben. Ha a szülők elvégeznék Istentől rendelt munkájukat, elvek és példamutatás által önuralomra, önmegtagadásra, önfegyelemre tanítanák gyermekeiket, tapasztalnák, hogy törekvéseiken, kötelességük teljesítésén Isten jóváhagyása nyugszik, és értékes leckéket tanulnának Krisztus iskolájában. Türelmet, kitartást, szeretetet és szelídséget tanulnának, és ezek azok a dolgok, amiket meg kell tanítaniuk gyermekeikkel is.”⁵

Az igazi szelídség Isten szemében egy nagy értékű drágakő

A szülők és a gyermekek szerepe

14

A szülőknek valóban szerepet játszanak, egy fontos részük van a gyermekek nevelésében. Ha ők Isten kegyelméből kedves lelkületűek, akkor hatalmas befolyást gyakorolhatnak utódaikra. Az eléjük állított jó példa, ami boldoggá teszi őket, olyan lecke, amit a gyermekek könnyen megtanulhatnak.

A mogorva, barátságatlan szülők sohasem lesznek képesek egészséges családi légkört kialakítani. Ez egy kedves apa és anya munkája. Ha jelen vannak a Léleknek ezen gyümölcsei (és pedig kedvesség, szelídség, barátság-talanság), ott nem nyilvánulhat meg gyűlölet, irigység, nem lehet viszálykodás vagy bántalmazás. A kedvesség lelkülete pedig egyesíteni fogja a család tagjait. Dávid király így imádkozott: „Idvességednek pajzsát adtad nékem, S kegyelmed (angolban: (szelídséged) naggyá tett engem” (2. Sám. 22: 36).

„Neked Krisztust kell képviselned az Ő alázatosságában, szelídségében és szeretetében.

Az igazi szelídség Isten szemében egy nagy értékű drágakő”

„A szelídség lelkületére van szükségünk. Nélküle nem élhetünk helyesen a családi körben. Azon célból, hogy megfelelő módon irányítsuk gyermekeinket, a szelídség, alázatosság és türelem lelkületét kell kinyilvánítanunk. Nincs szükségünk a hibakeresés, ingerlékenység és a korholás lelkületére. Ha a szelídség gyakorlására tanítjuk gyermekeinket, akkor magunknak

is bírnunk kell a szelídség lelkületével... Ha azt akarjuk, hogy szelíden bánjanak velünk és szeressenek bennünket, akkor nekünk is szelídeknek és szeretetteljesnek kell lennünk ő irántuk.

Ugyanakkor nem szükséges, hogy a szülők gyengék, vagy oktalanul elnézőek legyenek velük szemben. Az anyáknak határozottságra és szilárdságra van szükségük. Szikla-szilárdnak kell lenniük, és nem szabad elhajolniuk az igazságtól. Az Ő törvényeit és szabályait keresztül kell vinniük minden időben és minden kockázat mellett, de teljes szelídséggel és alázatossággal kell ezt megtenniük...

Még arckifejezésünk is befolyással bír a jóra vagy a rosszra... (Ha valaki) telítve van Krisztus szeretetével, akkor udvariasságot, kedvességet és gyöngéd figyelmességet fog tanúsítani mások érzéseivel szemben, és társaival a szeretet cselekedeteivel, gyöngéd, hálás és örömteljes érzéssel fog érintkezni. Meg fog nyilvánulni, hogy Jézusért él... Mondhatja az Úrnak: 'A te szelídséged naggyá tett engem.'” 6.

A kedvesség együtt jár a részvétellel, ami a másokkal való együttérzés, szeretetteljes megértés, és osztozás mások érzelmeiben, nyomorúságában, stb. Ez a lelki állapot hatással lesz a család minden tagjára, ha a szülőket mindenki máshoz való közeledésükben kedvesség tölti el. A kedvesség tisztelettel is társul. Ahol ez a magatartás uralkodik, a gyermekek nagy tiszteletet fognak tanúsítani szeretteik iránt, nevezetesen az atya és az anya iránt, teljesítik a tíz törvény ötödik parancsolatának előírásait.

Kedvesség, szívesség, barátságosság mindenkivel

Ahol a Biblia angol változata „kedvesség” vagy szívesség” kifejezést használ, (Gal. 5: 22), azt a Luther fordítás „barátságosság”-gal fordítja.

A barátságosság barátságos érzés és viselkedés, egy barát magatartása, vagy készség barátanként lenni. Magatartásunk egy baráttal szemben különbözik egy idegennel kapcsolatos eljárásunktól. Sokkal szorosabb a kapcsolatunk egy baráttal, mint másokkal.

„Minden időben szeret, a ki igaz barát, és testvérül születik a nyomorúság idejére” (Péld. 17: 17).

„Az ember, a kinek sok barátja van, szétöretik; de van barát, a ki ragaszkodóbb a testvérnél” (Péld. 21: 24).

„Nincsen senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért” (Ján. 15: 13).

Nagy jelentősége van annak a ténynek, hogy Krisztus bennünket barátainak nevez: kinyilatkoztatta nekünk azokat a dolgokat, melyeket az Atyától hallott (Ján. 15: 15) és feltárta előttünk azt az alapelvet, amely a megváltás tervét motiválta, - hogy Isten úgy szeretett bennünket, mikor mi még ellenségei voltunk, hogy elküldte egyszülött Fiát, hogy meghaljon értünk (Róma 5: 10; Ján. 3: 16).

A kedvesség kifejezés a szó igazi értelmében egy felsőbb lényben gyökerezik. Ez a tulajdonság (különös minőség), ami az igazi szeretet egy kifejezése („Isten szeretet” – 1. Ján. 4: 8), nem az emberi természettel született. Azt Istentől, a Forrástól nyerjük kegyelemből; és az úgy növekszik, ahogy ápoljuk azt szívünkben, a szeretet „talajában”, oly módon,

hogy engedünk a Szentlélek vezetésének.

Tisztelet a munkaadó iránt

„A kik iga alatt vannak, mint szolgák, az ő uraikat minden tisztességre méltóknak tekintsék, hogy Isten neve és a tudomány ne káromoltassék” (1. Tim. 6: 1).

Tisztelet a hatóságok iránt

„Engedelmeskedjete azért minden emberi rendelkezésnek az Úrért: akár királynak, mint fennebbvalónak, Akár helytartóknak, mint a kiket ő küld a gonosztévők megbüntetésére, a jól cselekvőknek pedig dicséretére” (1. Pét. 2: 13. 14).

Tisztelet az Úr szolgálja iránt

„A jól forgolódo presbiterek kettős tisztességre méltattassanak, főképen a kik a beszédben és tanításban fáradoznak” (1. Tim. 5: 17).

„János élete tanulságos példája, hogyan használ fel Isten idős munkásokat. Midőn Jánost Pátmoszra száműzték, sokan úgy vélték, hogy szolgálatát már befejezte; öreg, összetört nádszál, letörhet bármely pillanatban. Az Úr azonban még alkalmasnak találta és továbbra is felhasználta őt...

Gyöngéd szeretettel kell kezelünk azokat, kik életüket összekapcsolták Isten művével. Ezek az agg munkások mindvégig hűségesen kitartottak viharokban és próbákban. Lehetnek gyengeségeik, de még mindig vannak képességeik, melyek Isten művében értékesíthetők.”⁷

„Az Úr azt kívánja, hogy fiatalabb munkásaink bölcsességet, erőt és érettséget merítsenek az idős munkásoktól, akiket Ő az ügy javára megóvott. A fiatalabbak legyenek tudatában annak, hogy komoly megtiszteltetés éri őket, ha ilyen munkások vannak közöttük. Tanúsítsanak nagy tiszteletet azon őszfejú férfiak iránt, akiknek sok tapasztalatuk van a mű fejlődésében. Tanácsgyűléseitekben adjatok

nekik megtisztelő helyet. Isten azt kívánja, hogy akik az utóbbi évek folyamán jöttek az igazsághoz, fogadják meg ezeket a szavakat.”⁸

Együttérzés az özvegyekkel, árvákkal és a szenvedőkkel

„Tiszta és szeplő nélkül való istentisztelet az Isten és az Atya előtt ez: meglátogatni az árvákat és özvegyeket az ő nyomorúságukban, és szeplő nélkül megtartani magát e világtól.” (Jak. 1: 27).

Gondoskodás a kivetettekéről és a tévedőkről

Egy kedves keresztény sok szomorú és lehangolt emberen segít. Mialatt a Jó Pásztor keresi az elveszett juhok, mi segítsünk az eltévedt juhok megtalálni a Pásztort. Kedves Testvérek, ha egy elszóródott léleknek megmutatjátok a Megváltóhoz vezető utat, nagy lesz örömetök, mikor találkozni fogtok a menny udvariban. Leírhatatlan öröm lesz a megváltottak között.” Jöjj közelebb a szánakozó szeretet szívéhez. Engedd szívedbe áradni az isteni részvét áramát, és szívedből a mások szívébe. Legyen az Ő gyöngédsége és irgalma, amit drága életében kinyilvánított példa előttünk, hogy hogyan járjunk el és bánjunk embertársainkkal, különösen azokkal, akik testvéreink a Krisztusban. Az élet nagy küzdelmében sokan elaléltek, és elcsüggedtek, akiket egy kedves szó, szeretetteljes bátorítás győzelemre segítette volna. Soha se legyetek szívtelenek, ridegek, részvétlenek és gáncoskodók. Soha egyetlen alkalmat se mullaszatok el, hogy bátorító, reménykeltő szót ne mondjatok. Nem tudjuk megmondani, hogy milyen messze terjedő kihatása lehet szívélyesen kimondott gyöngéd szavainknak, azon keresztényi erőfeszítéseinknek,

hogyan terheket könnyítsünk. A tévedőt nem lehet más módon visszatéríteni, csak a szelídség, kedvesség és a gyöngéd szeretet lelkével.”⁹

„A szelídség, a gyöngédség, a türelem, a békességes tűrés, amit nem lehet könnyen haragra gerjeszteni, a mindent elfedezés, mindent remélés, mindent eltérés – ezek a gyümölcsök teremnek a szeretet értékes mennyei növényű fáján. Ez a fa, ha táplálják, örökzöldnek fog bizonyulni. Ágai nem száradnak el, levelei nem hervadnak el. Az halhatatlan, örök, amit állandóan a menny harmata öntöz.”¹⁰

Az Úr kész nekünk segíteni, hogy a Lélek gyümölcse nőhessen és teljesen beérjen a mi életünkben a mennyei csűrök számára. Az aratás már nincs messze.

„Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, a ki ő benne bízik.” (Zsolt. 34: 9).

Idézetek:

1. Boldog otthon 100. 101.
2. ugyan ott 102.
3. Pátriárkák és próféták 167. 168 (140)
4. Boldog otthon 146.
5. Gyermeknevelés 60. 61.
6. Életem ma, február 18.
7. Apostolok története 465. 466.
8. Bizonyágtételek 7. kötet 203.
9. ugyan ott 5. kötet 612. 613.
10. ugyan ott 2. kötet 134. 135.

J ó s á

Írta: J. Moreno

16

Mily bőséges a te jóságod, a melyet fenntartasz a téged

félőknek, és megbizonyítasz a te benned bízók az emberek fiai előtt” (Zsolt. 31: 20).

„Éreztétek és lássátok meg, hogy jó az Úr! Boldog az az ember, a ki ő benne bízik” (Zsolt. 34: 9).

A jóság a Lélek gyümölcsének hatodik erénye. A jóindulatot, a szelídséget, szeretetet és az udvariasságot gyakran rokonértelem-ben tekintik a jósággal, és ily módon társítják a Lélek gyümölc-sével.

Isten jósága

Mikor Mózes arra kérte Istent, hogy mutassa meg neki az Ő dicsőségét, kérésére az Úr a következő szavakkal felelt: „És monda az Úr: Megteszem, hogy az én dicsőségem a te orcád előtt menjen el, és kiáltom előtted az Úr nevé: És könyörülök, a kin könyörülök, kegyelmezek, a kinek kegyelmezek. Az Úr pedig leszállt felhőben, és ott állt ő vele, és nevé kiáltá az Urat: És az Úr elvonula ő előtte és kiálta: Az Úr, az Úr, irgalmas és kegyelmes Isten, késedelmes a haragra, nagy irgalmasságú és igazságú” (2. Móz. 33: 19- 34: 5. 6).

Az apostol azt kérdezi: „Avagy megveted az ő jóság-

ának, elnézésének és hosszútűrésének gazdagságát, nem tudván, hogy az Istennek jósága téged megtérésre indít?” (Róma 2: 4)

„Tekintsd meg azért az Istennek kegyességét és keménységét: azok iránt a kik elestek, keménységét; irántad pedig a kegyességét, ha megmaradsz a kegyességben” (Róma 11: 22).

A 136. Zsoltárnak 26 verse Isten nagy jóságát dicsóíti, amit hirdetni kell minden élő teremtménynek a föld színén. Ez a jóság vezeti Isten gyermekeit minden körülmények között, mert Isten szeretete örökkévaló.

Krisztus jósága

Krisztust a Biblia „Jó Pásztor-nak” nevezi, aki gondot visel nyájáról. A jó Pásztor nem fél áldozatokat hozni. Nem aggódik az idő felett; a nap, vagy az éjszaka bármely órája alatt kész ellátni az Ő juhának szük-

ségeit. A jó pásztor megtalálja a legjobb legelőt nyája számára, bármilyen áldozatot is kívánjon meg részéről. A jó pásztor minden juhával azonosítja magát, és mindegyikőjüket névről ismeri.

„Krisztus, a mennyei Pásztor gondot visel az egész világon szétszóródott nyájáról. Ő mindnyájunkat névről ismer. Ismeri azt a házat, melyben lakunk, és minden egyes bennlakó nevét. Oly teljes mértékben gondot visel mindenkiről, mintha nem volna más a világon.

A Pásztor juhai előtt megy, és szembe néz minden veszéllyel. Megküzd minden vadállattal és a rablókkal. Némely esetben megölték a pászort, mialatt nyája felett őrködött.

A Megváltó így őrködött tanítványainak nyája felett. Ő előttünk haladt. A földön lakozott, ahogyan mi lakozunk. Ő volt gyermek, ifjú, felnőtt ember. Legyőzte Sátánt és minden kísértését, ahogy mi is legyőzhetjük azokat.

Meghalt a mi megváltásunkért.

A Lélek gyümölcse ... jóság (Gal. 5:22.)

Habár most a mennyben van, azért nem felejtkezik el rólunk egy pillanatra sem. Meg fog tartani biztonságban minden juhot. Egyet sem ragadhat el a nagy ellenség, aki Őt követi”.¹

Jézus jóságának és szeretetének legnagyobb bizonyítéka a golgotai kereszten nyilvánult meg. „Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Ján. 3: 16).

Krisztus „a mi érdekünkkel azonosította magát, feltárta mellét a halál csapásának, magára vette a mi bűneinket és annak büntetését, és az ember érdekében teljes áldozatot ajánlott fel Istennek. Ezen engesztelés erényénél fogva neki hatalma van tökéletes igazságot és teljes üdvösséget felajánlani az embernek. Ha valaki hinni fog Ő benne, mint személyes Megváltóban, nem fog elveszni, hanem örök élete lesz.”²

„Köszönd meg Istennek, amiért Fiát ajándékozta néked, és kérd, hogy ne hiába halt volna meg érted! Ma is hív téged a Szentlélek. Jöjj Jézushoz teljes szíveddel, s akkor áldásait is tapasztalni fogod.”³

„Krisztus halála: Isten nagy szeretetének bizonyítéka, üdvösségünk záloga. A kereszténytől megvonni a keresztet, annyit jelentene, mint kioltani a napot az égen. A kereszt közelebb visz bennünket Istenhez és kiengesztel Vele. Az atyai szeretet gyöngéd részvételével tekint Isten az Ő Fiának gyötrelmeire, amelyeket elszenvedett azért, hogy az embereket megmentse az örök haláltól. Bennünket pedig elfogad ama Szeretettben.”⁴

A Szentlélek jósága

A Zsoltáríró így imádkozott: „Taníts meg engem a te akaratodat teljesítenem, mert te vagy Istenem! A te jó lelked vezéreljen engem az egyenes földön” (Zsolt. 143: 10).

Miért? (Mert a világoosságnak gyümölcse minden jóságban és igazságban és valóságban van) (Ef. 5: 9).

„Hasonlatosképpen pedig a Lélek is segítségére van a mi erőtlenségünknek. Mert azt, a mit kérnünk kell, a mint kellene, nem tudjuk; de maga a Lélek esedezik mi érettünk kimondhatatlan fohászokozásokkal. A ki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek gondolata, mert Isten szerint esedezik a szentekért” (Róma 8: 26. 27).

„Az Úrnak beszéde ez Zorobábelhez, mondván: Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkeimmel! azt mondja a Seregeknek Ura” (Zak. 4: 6).

Jézus azt magyarázta, hogy „ama vigasztaló pedig, a Szent Lélek, a kit az én nevemben küld az Atya, az mindenre megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, a miket mondtam néktek”. (Ján. 16: 24)

„Mert a Szent Lélek azon órában megtanít titeket, mit kell mondanotok” (Luk. 12. 12).

A Szentlélek a világ kezdetétől fogva fontos szerepet játszott az emberek életében – és ezt folytatni fogja Istennek az ember érdekében hozott jótékony tervének végső beteljesedéséig.

„Az összes ajándék közül a Szentlélek volt a legmagasabb rendű ajándék, Akiért az Atyához népe felemelése érdekében könyörgött. Krisztus

azért adta nekünk Lelkét, hogy megújító erőforrásunk legyen. Nélküle Krisztus áldozata nem jelentett volna számunkra semmi segítséget. A gonosz hatalma évszázadok óta erősödik, és bámulatos, ahogy az emberek alávetették magukat ennek a sátáni fogságnak. Csak az Istenség harmadik személyének a hatalmas erejével tudunk ellenállni a bűnnek, és tudjuk azt legyőzni. A Szentlélek nem korlátozott erővel jön el hozzánk, hanem isteni hatalmának, erejének a teljességével.”⁵

„Ha megszabadulunk énunktől és kiűzzük lelkünkéből a hamis isteneket, akkor Krisztus Lelke árad ránk. Akkor azzal a hittel bírunk, amely a lelket minden tisztátalanságtól megszabadítja. Az ilyen lélek egyetértésben van Isten Lelkével, és figyeli minden megmozdulását. Már nem bízik önmagában. Krisztus neki minden mindenben. Szelíden fogadja el az újonnan kibontakozó igazságokat, és Istent dicsőíti, mondván: “Nekünk azonban az Isten kijelentette az Ő Lelke által... Mi pedig nem e világnak lelkét vettük, hanem az Istentől való lelket; hogy megismerjük azokat, amiket Isten ajándékozott nekünk.” (I. Kor. 2: 10. 12)

A Lélek általi kinyilatkoztatás az igazság gyümölcset is munkálja az emberben. Krisztus az “örök életre buzó víz kútfeje lesz őbenne” (Jn. 4:14). Az igazi Szőlőtőnek egy vesszője ő, aki bőségesen terem szőlőt Isten dicsőségére. Milyen gyümölcset terem? A Lélek gyümölcse “szeretet” - nem gyűlölet; “öröm” - nem elégedetlenség és gyász; “béke” - nem harag és

Taníts meg engem a te akaratodat teljesítenem, mert te vagy Istenem! A te jó lelked vezéreljen engem az egyenes földön” (Zsolt. 143: 10)

aggodalom; “béketűrés, szívesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség” (Gal. 5:22). Azok, akik a Lélekkel közösségben élnek, komoly munkatársai Istennek; a mennyei erők együttműködnek velük és az általuk hirdetett üzenet lelkületével munkálkodnak. Értelmesen beszélnek, és Krisztus példája szerint szívük kincstárából tiszta, szent igazságokat hoznak felszínre.”⁶

„Akiknél meg van a Szentlélek, azok komolyan együtt fognak dolgozni Istennel...Értelmes szavakat fognak szólni, és szívük kincstárából Krisztus példája szerint, tiszta és szent dolgokat fognak előhozni.”⁷

Isten gyermekeinek jósága

„Mi pedig nem e világnak lelkét vettük, hanem az Istenből való Lelket; hogy megismerjük azokat, a miket Isten ajándékozott nekünk” (1. Kor. 2: 12).

„Az ókori Izrael korában minden állatot, amelyet áldozatként Isten elé hoztak, a pap gondosan megvizsgált, és ha bármilyen hibát talált benne, nem fogadta el, mert Isten megparancsolta, hogy az áldozat hibátlan legyen. A keresztényeknek testüket kell odaszánniuk »élő, szent és Istennek kedves áldozatul«. Hogy ezt megtehessek, minden képességüket a lehető legjobb állapotban kell tartaniuk. Minden szokás, amely csökkenti a fizikai és a szellemi erőt, alkalmatlanná teszi az

embert arra, hogy a Teremtőnek szolgáljon. És vajon meglepő-e Isten olyan dologgal, aminél jobbat is tudnánk nyújtani? Krisztus azt mondta: »Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből«. Azok, akik Istent teljes szívükből szeretik, a legjobb szolgálatot szeretnék neki nyújtani, és állandóan arra törekszenek, hogy minden képességüket összhangba hozzák azokkal a törvényekkel, amelyek segítik az embert, hogy talentumait Isten szolgálatába állítsa. Nem akarják vágyaik és szenvedélyeik kielégítésével gyengíteni vagy beszénnyezni a mennyei Atyjuknak felkínált áldozatot...

Pál apostol ezt írja a korinthusiaknak: »Tisztítsuk meg magunkat minden testi és lelki tisztátalanságtól, Isten félelmében vivén véghez a mi megszentelésünket« (2Kor 7:1).”⁸

Ha teljesítjük az Isten szavában meghatározott feltételeket, az ígéret biztos: „Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Lélek eljő reátok: és lesztek nekem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában és Samariában és a földnek mind végső határáig” (Apcsel. 1: 8).

Kereszténynek lenni, Krisztushoz való hasonlóságot jelent. Az Atya Isten, Jézus Krisztus Isten Fia és a Szentlélek, igazi jóságot nyilvánítanak ki ezen világon, mivel Isten jellemének ez a lényege. Isten gyermekeinek ezen a világon hasonlóképpen ugyan azokat az erényeket kell kinyilvánítaniuk a Szentlélek gyümölcseit. Krisztus ezt a munkát

gyülekezetének gondjára bízta. Hogy gyülekezete ezen a világon eredményes lehessen, a Szentlélek vezetésével kell bírnia.

„Sokan elmélyülten vágyakoznak a baráti rokonszenvre... Feledkezzünk el önmagunkról és keressük az alkalmat még a kicsiny dolgokban is, hálát adva a másoktól kapott jóindulatért, és vigyázzunk az alkalmakra, hogy megvidámítsunk másokat és könnyítsünk, enyhítsünk bánatukon és terhükön, a tapintatos kedvesség és szeretet apró tetteinek cselekvésével. E gondos figyelmességek, melyek családunkban kezdődnek, túlterjednek a családi körön, mely az élet boldogságának tartalmát kiegészíti...

Mindannyiunknak Jézus tanúivá kell lennünk. Krisztus kegyelme által megszentelt társadalmi erőnket fejlesztenünk kell, hogy lelkeket nyerjünk meg a Megváltónak. Hadd lássa a világ, hogy saját érdekeink nem foglalnak le önzően, hanem vágyunk másokkal is megosztani áldásainkat és kiváltságainkat...

Ha udvariasak és szelídek vagyunk otthon, kellemes természetünk jó illatát akkor is magunkkal visszük, amikor távol vagyunk otthonunktól. Amikor hosszútűrést, elnézést, szelídséget és bátorságot tanúsítunk családunk körében, akkor a világ világosságává válunk.”⁹

„Az apák és anyák...tartsák kötelességüknek, hogy - Isten kegyelmének segítségével - tanításuk és példamutatásuk által születésüktől kezdve úgy neveljék a gyermekeket, hogy jellemük tiszta és nemes legyen, a jó és igaz dolgokhoz

vonzódjanak...Plántálják el korán az igazság, tisztaság és jószág szeretetét a lelkükbe".¹⁰

Buzgók a jócselekedetekben

Mindig emlékezetünkben kell tartanunk, hogy a mi Urunk és Megváltónk „önmagát adta mi érettünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítsa önmagának kiváltképpen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt”. (Tit. 2: 14) Ebből kifolyólag vizsgáljuk meg az első gyülekezet példáját.

„Komoly imában fordultak a tanítványok az Úrhoz, hogy adjon nekik készséget, hogy az emberek elé állhassanak és a mindennapi érintkezés folyamán olyan szavakat mondjanak, amelyek a bűnösöket az Üdvözítőhöz vezetik.”¹¹

„Krisztus vezetése és tanítása folytán a tanítványok megértették, hogy szükségük van a Szentlélek erejére, hogy művüket megkezdhesék. Többé nem voltak már tudatlanok és műveletlenek, vagy egymást meg nem értő, független egyedek csoportja, akik egymással ellenkezve

szembeszálltak. Most már nem reménykedtek többé világi nagyság és méltóság elérésében. „Egyakarattal” voltak eltelve, kiknek „szíve-lelke egy vala.” (Apcsel. 2: 46; 4: 32.)

Gondolataik egyetlen tárgya: Krisztus volt; egyetlen céljuk: országának fejlesztése. Lelkületük, jellemük hasonlónak vált a Mesteréhez és az emberek láthatták rajtuk: „hogy a Jézussal voltak vala.” (Apcsel. 4: 13.)¹²

„Isten szolgálói nyájasan és udvariasan munkálkodjanak együtt és „egymás iránt gyöngédek, tiszteletadásban egymást megelőzők” legyenek. (Róma 12, 10.) Ne legyen közöttük barátság-talan bíráltság, vagy mások munkájának lebecsülése; és pártokra oszlas sem. Mindenkinnek teljesítenie kell külön feladatát, akire Isten üzenetet bízott; és mindenkinnek megvan saját egyénisége, jellegzetessége is, amit mindenkivel szemben meg kell óvnia.”¹³

A hívők becsvágya abban nyilvánult meg, hogy törekedtek Krisztus jelleméhez hasonulni és hogy segítették előre vinni Krisztus országának ügyét.

„Mindenfelől özönlöttek a hívők a gyülekezetbe. A hűtlenek újból megtértek. A bűnösök egyesültek a hívőkkel és keresték a Drágagyöngyöt. Az evangélium sok elkeseredett ellenségéből, védelmezőjévé vált... Minden keresztény felismerte testvérében az isteni szeretet és jóindulat megnyilvánulását. Egyetlen cél foglalkoztatta őket; egyetlen vágy minden más háttérbe szorított; egyetlen igyekezetük az volt, hogy Krisztus jellemét nyilatkoztassák ki és országa építésén dolgozzanak.

„Ily hatalmas munkát végez Isten, ha emberek átengedik magukat Lelke uralmának.”¹⁴

„Ha megaláznánk magunkat Isten előtt, ha kedvesek, előzékenyek, gyöngédek és

részvétellesek volnánk, százan térnének meg az igazsághoz ott, ahol most csak egy tér meg. Bár megtérteknek valljuk magunkat, de még nagy csomagot hordozunk magunkkal énünkben, mit értékesebbnek tartunk annál, hogy feladjuk. Kiváltságunk Krisztus lábához helyezzük ezt a terhet, és helyébe fogadjuk el Krisztus hasonlatosságát, jellemét. A Megváltó arra vár, hogy elvégezhesse ezt értünk.”¹⁵

„Akik ma Krisztusért munkálkodnak, ugyanolyan rendkívüli előnyök birtokában lehetnek, mint azok, akik az apostoli korszakban hirdették az evangéliumot. Isten kész ma is szolgálóinak erőt adni, miként egykor megáldotta Pált, Apollóst, Silást, Timótheust, Pétert, Jakabot és Jánost.”¹⁶

Befejezés

A késői eső idejében élünk, és az Úr az ő népére kívánja árasztani Szentlelkét. Vegyük komolyan Isten ígését, hogy segíthessen nekünk a mi előkészületünkben, s akkor meg fog áldani bennünket azokkal a tapasztalatokkal, melyekben az apostolok részesültek a korai eső idején.

Idézetek:

1. *The Story of Jesus*, pp. 75. 76.
2. *In Heavenly Places*, p. 65.
3. *Jézushoz vezető út* 56.
4. *Apostolok története* 174. 175. (147)
5. *Jézus élete* 578.
6. *Evangélium szolgálói* 179.
7. *Sermons and Talks*, vol. 2. p72
8. *A nagy küzdelem* 444. 445. (422)
9. *Boldog otthon* 360. 361.
10. *Pátriárkák és próféták* 167.(139. 140).
11. *Apostolok története* 25. (28).
12. *ugyan ott* 31. (36).
13. *ugyan ott* 226. (190).
14. *ugyan ott* 38. (33. 34).
15. *Bizonyágtételek* 9. kötet 128.
16. *Apostolok története* 228.(192)

H i t

Írta: N. S. Brittain

20

Mindnyájan ismerjük a hit bibliai meghatározását: „A hit pedig a reménylett dolgoknak valósága, és a nem látott dolgokról való meggyőződés” (Zsid. 11: 1). Az Oxfordi Szótár egy kicsit tovább megy: „Bizalom; hit a vallásos tanokban vagy isteni igazságban; vallás; hűség; bizalom.” Némelykor úgy tekintenek a hitre, mint amit meg kell vitatni, amit bizonyítani kell, mintha az valami elvont fogalom lenne, vagy talán valami földöntúli volna. Az azonban nagyon valóságos, és valódi eredményei vannak, amik láthatók a cselekedetekben.

A hit, bizalom

Mi bízhatunk egy eszmében, egy alapelvben, egy másik személyben vagy személyekben. Vásárolhatunk egy árucikket, egy eszközt vagy egy járművet, mert bízunk abban a gyártóban, hogy jól elkészítette, vagy talán még jobban, mint egy másik gyártó. Bizalmunk talán oly erős, hogy életünket is rátesszük a kiválasztott árucikkre vagy eszközre. Ez a hit a gyakorlatban. Ha egy eszmében vagy egy alapelvben bízunk, akkor oly módon cselekszünk, hogy azzal kinyilvánítsuk a mi egyetértésünket azzal az eszmével. De ha nem bízunk eszmében, akkor nem cselekszünk azon

eszmével összhangban.

Némelykor a mi bizalmunk egy személybe vetett bizalmunk kicsi vagy nagy, és az bizonyos mértékben azon személyvel kapcsolatban szerzett tapasztalatunktól, és/vagy ismeretunktől függ. Tapasztalatunk egy személlyel kapcsolatban lehet olyan, hogy egész életünket rábízánk; a másik oldalról tapasztalatunk alapján, nem bízhatunk benne, „ahogyan mi látjuk őt”. Ezen módon a mi bizalmunk egy személyben nagymértékben a vele szerzett élettapasztalatunktól függ. A hit egy tanulmányi folyamat, egy fejlődő bizalom, ami a növekedő tapasztalatra épül.

Igaz és hamis

Szomorú, hogy az életben sok olyan dolog lehet, ami igaz is és hamis is lehet.

Így van ez a hittel is. Bizalmunk valódi ismereten és tapasztalaton, vagy az érzelmeken és elvárásokon alapulhat. Némely arany keresőt, aki az aranyat keresi, valami meghipnotizálta, ami nagyon hasonlít a valódi aranyhoz, -vaspirit - (egy ásvány), általában „pirit-nek” „vaskorond”-nak nevezik. Az igazi hit kiáll minden próbát, de a hamis hitet, elbizakodottságként ismerjük.

Egy ember vásárolhat egy nagyon jó gépkocsit. Talán öt évig örül a teljesítményének. Minden jól működik, ahogy ő elvárja, de egy napon egy útkereszteződéshez ér, és fékez, hogy megálljon, de az nem működik, és bekövetkezik az elkerülhetetlen összeütközés. Mi

hibázott?

Az autó ezelőtt mindig megállt, és az embernek meg volt az az elvárása, hogy most is meg fog állni. Ő a múlt tapasztalataira épített, hogy mindig úgy lesz. Volt egy probléma – időnként nem ellenőrizte a fékeket. A valódi hit a feltételek teljesítésén alapszik. Az elbizakodottság elvár, de nem teljesíti a feltételeket, amikre elvárását alapozhatja.

A keresztény hite Istennek, az ő Atyjának Igéjébe vetett bizalmán alapszik. Szomorú, hogy sok keresztény hitét a feltételek részleges teljesítésére alapozza, amely alapján elvárja, hogy elnyeri Isten áldását. Mialatt igaz az, hogy a mi mennyei Atyánk elküldi áldását az igazakra és a nem igazakra (Máté 5: 45), az ilyen áldások, melyeket megfelelő viszonzás nélkül nyernek el, annak elkerülhetetlenül az élet elvesztése a következménye. Kain az összes Isten adta áldásnak örvendett, de nem teljesítette az összes feltételt, amelyektől az áldások folytatása függött. Azt feltételezte, hogy áldozata elegendő lesz. Nem volt meg az a hite, -bizalma, amely teljesíti Isten követelményeit.

Jézus hite

A Jelenések írója az utolsó napokban élő maradékról szólva, úgy beszél Isten népéről, hogy „megtartja Isten parancsolatait és Jézus hitét” (Jel. 14: 12). A görögben „a Jézus hite” kifejezést kétféleképpen lehet érteni. Vagy úgy, hogy „a Jézus hite”, vagy „hit

A Lélek gyümölcse... a hit (Gal. 5:22.)

Jézusban". Meg fogjuk vizsgálni mindkettőt.

Megváltónknak feltétlen bizalomteljes hite volt Atyjában. Ez a teljes bizalom a legmagasabb rendű engedelmségre képesítette. Azt mondta: „a ki küldött engem, én velem van. Nem hagyott engem az Atya egyedül, mert én mindenkor azokat cselekszem, a melyek néki kedvesek.” (Ján. 8: 29). S a Gecsemáné kertjében, mikor a legnagyobb próbájával kellett szembenéznie, Atyjáról azt mondta: „Atyám! ha lehetséges, múljék el tőlem e pohár; mindazáltal ne úgy legyen a mint én akarom, hanem a mint te.” (Máté 26: 39) Egész munkáját és életét Atyja kezébe helyezte.

Amikor a bűnös halandók Megváltója értünk dolgozott és szenvedett, megtagadta önmagát és egész élete a folytonos fáradozás és nélkülözés élete volt. Ha úgy akarta volna, napjait ezen a földön kényelmes körülmények között és bőségben tölthette volna el. Kisajátíthatta volna magának ezen élet minden örömét és gyönyörét. De Ő nem ezt választotta. Nem kereste a maga kényelmét. Nem azért élt, hogy magának kedvezzen, hanem hogy jót tegyen, hogy megszabadítsa az embereket a szenvedéstől; hogy segítsen azokon, akiknek a legnagyobb mértékben segítségre szorulnak. Ő mindvégig kitartott. Békességünk büntetése rajta volt, és mindannyiunk vétékét Ő viselte. A keserű pohár nekünk volt kiosztva A mi bűneink vegyítették azt össze. Drága Megváltónk azonban elvette ajkunkról a kelyhet, és maga ürítette ki azt. S ahelyett az irgalom, az áldás és az üdvösség poharát nyújtja nekünk.”¹

Megváltónk az Ő bizalommal teljes hitét az Ő Atyjában azzal nyilvánította ki, hogy teljesítette azt a feladatot, melyben megegyeztek e világ teremtése előtt (Jel. 13: 8).

Hit Jézusban

Isten népe ezen utolsó napokban, amikor Isten jóságában Megváltója hitéhez hasonló hitet nyilvánít ki, ezt cselekedve életükkel ki fogják nyilvánítani bizalomteljes hitüket a Jézusban is. A hit a kinyújtott karhoz hasonlatos, melyet az ember kinyújt, hogy megragadja az adományt. Isten, Megváltónk által megígérte az örök élet ajándékát. A mi bizalomteljes hitünket Jézusban, az Ő üdvösségének adományába vetett bizalmunkkal fejezzük ki, amit Ő ajándékoz nekünk, úgy ma, mint holnap.

Az Ő kegyelmének ingyen ajándéka mindazok rendelkezésére áll, akik el akarják azt fogadni. Valaki egy szépen elkészített ebédről gondoskodhat számunkra, de semmi hasznunk nem lesz abból, ha nem esszük meg azt. A Zsoltáríró azt mondja: „Érezzétek és lássátok meg, hogy jó az Úr”. (Zsolt. 34: 8). Nekünk az ételt számba kell vennünk, meg kell rágnunk, le kell nyelnünk, különben nem fog javunkra szolgálni. Jézus az Ő életével, halálával és feltámadásával gondoskodott eszközökről, hogy megbéküljünk Istennel, és meghív bennünket: „Jőjjetek én hozzám mindnyájan, a kik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugosztalak titeket.” (Máté 11: 28). Jézus megtette a maga részét a mi üdvösségünkért. Elfogadjuk? Hogyan tudjuk meg, hogy hogyan feleljünk hívására?

„A lelkeket megmentő hit Krisztusban nem az, amilyent sokan úgy képviselnek, hogy: 'Higgy, higgy', kiáltják, 'csak higgy Krisztusban és üdvözülni fogsz. Ez minden, amit tenned kell.' Az igazi hit, mialatt teljesen Krisztusban bízik az üdvösségért, ugyanakkor tökéletes engedelmségre vezet Isten parancsolatai

iránt. A hit cselekedetekben nyilvánul meg. És János apostol kijelenti: „A ki ezt mondja: Ismerem őt, és az ő parancsolatait nem tartja meg, hazug az, és nincs meg abban az igazság” (1. Ján. 2: 4).

Bizonytalan érzésekben és benyomásokban bízni, ezek megbízhatatlan vezetők. A szentségnek egyedül Isten törvénye a pontos mértékegysége. A jellemet a törvény alapján fogják megítélni. Ha egy, az üdvösség után érdeklődő azt kérdezi: 'Mit kell nekem cselekednem, hogy elnyerjem az örök életet?' a megszentelődés modern tanítói azt felelnék: 'Csak hidd, hogy Jézus megment téged.' De mikor Krisztusnak tették fel ezt a kérdést, Ő azt felelte: 'Hogy van megírva a törvényben? Mint olvasod?' S amikor a kérdező elismételte: 'Szeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből,...és felebarátodat, mint magadat,' Jézus azt mondta: 'Jól feleltél; ezt cselekedd és éltsz' (Luk. 10: 25-28). Az igazi megszentelődést Isten összes parancsolatainak lelkiismeretes figyelembevétele, minden képesség megfontolt kihasználása, meggondolt társalgás, minden cselekedetben Krisztus szelídsé-

Minél nagyobb bizalmunk van Jézusban, minél nagyobb hitünk van Ő benne és az Ő Igéjében, annál meglepettebbek lesziünk sorsunkkal és helyiünkkel

22

gének a megnyilvánulása bizonyítja.”²

Az üdvösséget azonban nem hitünk jutalmaként kapjuk. Ha ez úgy volna, akkor az üdvösséget hitünk érdekéért nyernénk el. A hit inkább az üdvösség elsajátításának az eszköze, az olyan csodálatos módon adományozott adomány elnyerésének módja.

Részleges hit

Jézus egy napon tanítványait a megbocsátás jelentőségére tanította. Úgy találták, hogy egy kicsit nehéz ezt megérteni, és arra kérték: „Uram, növeljed a mi hitünket” (Luk. 17: 5). Mindig nehéznek találták életüket Mesterük tanításaihoz igazítani, mert úgy tűnt az általa tanított tanítások teljesen különböztek a körülöttük levő nép általános ismeretétől. Ezért szükségesnek látták, hogy jobban bízzanak Benne, - jobban értsék meg Őt, - jobban ismerjék meg Őt. Némely újkori tanítvány hasonló állapotban találja magát. Mikor

Isten Igéjének tanításával találkoznak, azt felelik: „Oh, nekem problémám van ezzel a verssel!” Hol van a probléma? Ő bennük. Az én nem kívánja elfogadni a Mester tanítását, mert keresztezi akarataikat, nem tehetik azt, amit akarnak, ahogy élni akarnak. Némelyek, mikor szemben állnak a Szentírás tanításaival, úgy érzik, hogy „az fejbe vágja őket a Bibliával”, vagy talán a Profétaság Lelkével. Ez nem úgy van. Az én az, ami támadva érzi magát, mert mivel nem akarja magát alárendelni Jézus tökéletes akaratához. Ugyan abban a helyzetben vannak, mint az első tanítványok. Nem bíznak eléggé az Ő Igéjében, mivel nem bíznak eléggé Ő benne, hogy megismernek az Ő tanításai legfőbb javukra van. Miért nem bíznak eléggé Benne? Mivel nem ismerik Őt eléggé. „Az pedig az örök élet, hogy megismerjenek téged, az egyedül igaz Istent, és a kit elküldtél, a Jézus Krisztust.” (Ján. 17: 3). Hitünk, - a mi bizalmunk Jézusban csak részleges

lesz, mivel csak részben ismerjük Őt. „Oh, Uram, növeljed a MI hitünket!”

A hit ereje

Sokan arról álmodnak, hogy hatalmuk van. Hatalmat akarnak mások felett. Politikusok, katonák, a társadalom vezetői legtöbbször azért akarnak hatalmat, hogy más emberek életét uralják. Szomorú, mint a görög Nagy Sándornak, nincs hatalmuk önmaguk felett. Különböző országok hány elnöke vesztéként hanyatlott alá a történelemben, miután álmaik szertefoszlottak annak következtében, hogy nem tudták uralni személyes életüket. Mielőtt valaki eredményt érhetne el, először uralnia kell önmagát, de ez egy nagyon szükséges dolog, amivel szembe kell nézni. Állapotunk, gyengeség. „És mi mindnyájan olyanok voltunk, mint a tisztátalan, és mint megfertőzött ruha minden mi igazságaink, és elhervadánk, mint a falomb mindnyájan, és álnokságaink, mint a szél, hordának el bennünket!” (Ésai. 64: 5). Éppen úgy, mint Pál apostol, mikor azt akarjuk cselekedni, ami helyes, azt találjuk, hogy rosszat teszünk. És mentegetődzésünk a szokásos: „a jó véghezvitelét nem találom” (Róma 7: 18). Ez saját balgaságunknak és gyengeségünknek a beismerése.

Jézus eljött, hogy bemutassa: erősek lehetünk, ha van hitünk, bizalmunk és hitünk Ő benne. János apostol azt mondja: „Valakik pedig befogadák őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, a kik az ő nevében hisznek.” (Ján. 1: 12). És

Pál apostol mondja: „Mert nem szégyenlem a Krisztus evangéliumát; mert Istennek hatalma az minden hívőnek üdvösségére, zsidónak először meg görögnek.” (Róma 1: 16). Ha alázatosan alárendeljük a mi gyengeségünket Ő neki, akkor hatalmat ad nekünk, hogy az Ő akaratát cselekedjük. Nekünk azonban először kívánnunk kell megismernünk az Ő akaratát. S az én még akkor is behatolhat. Mondhatjuk: „Igen, a Biblia azt mondja, DE...” Mihelyst azt mondjuk, hogy DE, akkor éppen annak mondunk ellent, amit Isten mond. Az én behatolt, és egy rossz gyermekhez hasonlóan azt követeli, ami neki tetszik. Mi is gyakran hajlamosak vagyunk ezt tenni, ahelyett hogy törekednénk megismerni azt, ami Isten szerint a legjobb számunkra. Ha egyszerűen hinnénk az Ő szavában, hinnénk abban, ami meg van írva, és volna hitünk a mi Teremtőnk jóságában, akkor minden rendben volna.

„Isten értelmi, szellemi és erkölcsi erőt adott nekünk; de igen nagymértékben ki-ki a saját jellemének építője. Az építmény minden nap közelebb jut a teljességhez, befejeződéshez. Isten szava int bennünket, hogy vigyázzunk arra, miképpen építünk és legyen gondunk arra, hogy épületünket az örök szirtre alapozzuk. Eljön az idő, mikor a mi épületünk éppen úgy fog állni, ahogy van. Most van itt az ideje, hogy mindenki ápolja képességeit, melyeket Isten adott neki. Jellemét alakítsa úgy, hogy hasznavehető legyen itt e földön és az elkövetkezendő, magasabb rendű életben.”³

A hit boldogságot hoz

Néha küzdünk jellemünk fogyatékosai és gyengeségei ellen. Szelídek, megelégedettek és boldogok akarunk lenni. Ha úgy látjuk, hogy a mi boldogságunk valami rajtunk kívül álló más dologtól, vagy valamely személytől függ, akkor nem vagyunk igazán boldogok. Az igazi boldogság

belülről, magunkból származik, mikor Istennek számunkra kijelentett határain belül vagyunk. Pál apostol ismerte ezt, mert azt mondá: „De nagy nyereség az istenfélelem, megelégedéssel” (1. Tim. 6: 6). Minél nagyobb bizalmunk van Jézusban, minél nagyobb hitünk van Ő benne és az Ő Igéjében, annál megelégedettebbek leszünk sorsunkkal és helyünkkel, ahova az Ő bölcsességében helyezett bennünket. Ha úgy ismerjük Őt, ahogy lehetséges megismernünk, akkor megszűnünk harcolni azon tanítások ellen, melyeket Ő adott életünkre vonatkozólag, az Ő szeretetének napfényében fogunk sütkérezni, és megelégedettek leszünk. Oh, Uram, növeld az én hitemet és bizalmamat Te benned, mert nélküled és semmit sem tehetek.

„Vajon kételkedhetünk-e még, a Biblia becses ígéretei ellenére is? Hihetjük-e azt, hogy Isten megakadályozza a megtérő és bűneiket elhagyni akaró szegény bűnösöket, hogy bűnbánóan lábaihoz boruljanak? Félre az ilyen gondolatokkal! Semmi sem károsabb lelkünkre nézve, mintha a mennyei Atyánkról ilyen fogalmaink vannak. Igaz ugyan, hogy gyűlöli a bűnt, de szereti a bűnöst, és önmagát adta Krisztusban, hogy mindnyájan, akik akarunk, megmeneküljünk és az örök dicsőség részeseivé lehessünk. Vajon szólhatott volna-e hozzánk meggyőzőbben és szívélyesebben, mint a következő szavakkal: “Elfeledkezhetik-e az anya a gyermekéről, hogy ne könnyörüljön méhe fián? És ha elfeledkeznének is ezek: én terólad el nem feledkezem” (Ésa 49:15).

Óh te kételkedő, te csüggedő, tekints Óréá! Jézus él, és közbenjár érted. Köszönd meg Istennek, amiért Fiát ajándékozta néked, és kérd, hogy ne hiába halt volna meg érted! Ma is szól hozzád a Szentlélek, és meghív téged. Jöjj Jézushoz teljes szíveddel, s akkor

áldásait is tapasztalni fogod.

Az ígéretek olvasásánál figyelj meg, hogy azokból kimondhatatlan szeretet és irgalom árad ki. Az atyai szív leírhatatlan szeretettel hajolt le a bűnösökhöz. “Akiben van a mi váltságunk az ő vére által, a bűnöknek bocsánata az ő kegyelmének gazdagsága szerint” (Ef 1:7). Csak hidd erősen, hogy Isten megsegít, és isteni képmását ismét visszaállítja benned! Ha közeledsz hozzá, ha bevallod néki bűneidet, ha azokat megbánod és elhagyod, akkor Ő is közeledik hozzád isteni szeretetével és bocsánatával.”⁴

Legyen hitünk a Szentlélek szolgálatában. Az egész menny azt akarja, hogy legyen hitünk a mi örökkévaló Megváltónkban.

Idézetek:

1. Bizonyágtételek 2. kötet 72. 73.
2. Faith and Works, pp. 52. 53.
3. Üzenet az ifjúsághoz 293. 294.
4. Jézushoz vezető út 56.

Szelídség

Írta: A. C. Sas

24

A szelíd ember meghatározása: „barátságos, jámbor, kedves, nyugodt, alázatos, engedelmes, engedékeny, mértékletes; oly valaki, aki a sértést türelemmel és bosszúállás nélkül szenved el.

Valóban, a szelídség nagy erény, és az a Szentlélek egyik gyümölcse. „De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szíveség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Az ilyenek ellen nincs törvény” (Gal. 5: 22. 23).

A szelídség ellentétét úgy lehet meghatározni, mint: „arrogáns, indulatos, csökönyös, barátságtalan, nyers, durva, engesztelhetetlen, mérges, oly valaki, aki nem kedves és nem rokonszenves.”

Egy személy nagyon türelmesnek tűnhet fel akkor, mikor minden simán, akadály nélkül halad előre, de a bajban, a nyomorban kinyilvánítja, hogy a valóságban kicsoda. Valaki egyszer megfigyelte: „Lépj a lábujjára, és ki fogja mutatni a foga fehérjét” (Ki fogja mutatni igazi énjét). Az ő megnyilvánulásából meg fogjátok látni, hogy szelíd, vagy könyörtelen.” A szelídség azokban nyilvánul meg, akik igazi követői Jézus Krisztusnak minden időben, minden körülmények között, mivel ők Vele voltak, és Tőle tanultak. A szelíd személy kész gyalázatot is elszenvedni, hamis vádakot és minden gonoszt is, amit mondhatnak ellene minden megtorlás nélkül.

„A szelídség egy értékes ajándék, ami kész arra, hogy némán szenvedjen és eltűrje a próbákat. A szelíd ember mindig türelmes, és

arra törekszik, hogy boldog legyen minden körülmények között. A szelíd ember mindig hálás és megteremti boldogságának énekeit és Isten szívében is dallamokat ébreszt. A szelídek elszenvedik a csalódást és a rosszat megtorlás nélkül.”¹

Mózes esete

A Bibliában személyes példakőről olvasunk, akik nagyon türelmesek és szelídek voltak. Ezek közül az egyik példa Mózes. Ő róla azt olvassuk: „Az az ember pedig, Mózes, igen szelíd vala, minden embernél inkább, a kik e föld színén vannak”. (4. Móz. 12: 3)

De Mózes nem volt mindig olyan. Amikor Egyiptomban katonatiszt volt, jelleme nem egy szelíd ember jelleme volt. A Biblia tudósít bennünket, hogy mi történt Mózes életében.

„Lőn pedig azokban a napokban, mikor Mózes felnevedék, kiméne az ő atyjafiaihoz és látá az ő nehéz munkájukat s látá, hogy egy Egyiptombeli férfi üt vala egy héber férfit az ő atyjafiai közül. Mikor ide-oda tekinté és látá hogy senki sincs, agyonüté az Egyiptombelit és elrejté azt a homokba” (2. Móz. 2: 11. 12).

Ezen cselekedete miatt, mivel nem volt önuralma, el kellett menekülnie Egyiptomból Midián pusztájába, ahol alázatos munkát kellett neki végeznie, terelgetni a juhokat és a bárányokat. Ott sok dolgot el kellett felejtene, amit Egyiptomban tanult, és más dolgokat kellett megtanuljon, miket azelőtt nem tanult. Az ihletés Igéje jelentést ad nekünk Isten ezen szolgájáról:

„Mózes lobbanékony természetű ember volt. Egyiptom e

sikeres katonai parancsnoka, a nép kegyeltje, megszokta, hogy dicsőítsék és hízelegjenek neki. A népet magához vonzotta. Azt hitte, hogy saját erejével meg tudja szabadítani Izraelt. De egészen más volt az a lecke, amit Isten képviselőjének meg kellett tanulnia. Miközben nyáját a hegyek vadonjaiban és a völgyek zord legelőin terelgette, megtanult hinni, szelídeknek, türelmesnek, alázatosnak és önzetlennek lenni. Megtanulta a gyengék gondját viselni, a betegeket gyámolítani, az elkóboroltat megkeresni, a zabolátlanokat elhordozni, a bárányokat gondozni, az öregeket és erőtlenekeket ellátni.”²

Mózes, ott a pusztában, szelídséget tanult a juhokat gondozása által. És áldásokban részesült, amiket megoszson velünk. Ott, az elszigetelődés állapotában írta Mózes első könyvét, amely beszámol nekünk az ég és a föld eredetéről. Ennek a könyvnek értéke felbecsülhetetlen, mert leírja az emberi élet kezdetét, Ádám és Éva bűnbeesését, és a Megváltó ígérését. Miközben apósának a juhait őrizte, megírta a Jób könyvét is, akinek türelme és szelídsége szintén példaképül szolgál.

„A hosszú évek, a puszta magányában nem voltak elveszett évek. Nem csak előkészületet nyert Mózes az előtte álló nagy munkára, hanem ezen idő alatt a Szentlélek ihletésére megírta az első könyvét, és a Jób könyvét is, amit Isten népének nagy érdeklődéssel kellene olvasni egész az idők végezetéig.”³

„Mennyi ideig tartott Mózesnek megtanulni a szelídség leckéit, hogy alkalmas legyen a hadvezérségre, hogy kivezesse Izrael seregeit Egyiptomból? Hosszú fegyelmezésen ment át. Negyven évig terelgette a nyáját Midián földjén, megtanulva, hogyan lehet a nyáj jó pásztora. Az ő pásztori

A Lélek gyümölcse ... a szelídség (Gal. 5:22,23.)

állásában arra volt hivatva, hogy viseljen gondot a gyengékről, vezesse az önfejtűeket, hogy keresse meg az elvándoroltat. Ez egy fontos kiképzés volt számára, aki Izrael vezetője kellett legyen; mert Isten nyájának gondozásában arra volt hivatva, hogy táplálja a gyengéket, oktassa a önfejtűeket, és hozza vissza az elveszetteket a nyájhoz.”⁴

Nagyon értékesek voltak azok a leckék Mózes számára, melyeket meg kellett tanulnia Midián pusztájában, mivel neki kellett kivezetnie Izrael gyermekeit Egyiptomból az ígért földjére. Nem volt könnyű feladat kivezetni egy lázadó nép kevert tömegét. Nagyon sokszor vádolták Mózeszt, vádolták őt azokért a nehézségekért, melyeken át kellett menniük a pusztában. De Mózes most egy egészen más ember volt, és nem akart bosszút állni, vagy elégtételt venni azon a konok népen.

„Figyeljétek meg Mózes életét. Szelídség a zúgolódás, a gyalázkodás és az ingerlés közepette, alkotta jellemének legragyogóbb vonását.”⁵

„(Mózes) a természet iskolájában, Krisztussal, aki maga volt a tanítója, szemlélte és tanulta meg az alázatosság, a szelídség, a hit és bizalom, és az alázatos életmód leckéit, mindazt, ami lelkét szorosabban kötötte Istenhez.”⁶

„Krisztus kegyelme volt az, ami Mózeszt a legszelídebb emberré formálta a földön. Ha az isteni Mestertől tanulunk, ezen értékes tulajdonságokat fogjuk kinyilvánítani.

Isten báránya

A juh szelídsége akkor figyelhető meg, amikor nyírják. A nyíró sok esetben, amikor siet, hogy befejezze munkáját, nyírás

közben lemetsz valami darabkát a húsából is, a juh azonban nem béget. Még amikor levágják is, száját nem nyitja meg. Én személyesen láttam egy bárány leölését, s amikor a szegény állat érezte, hogy meg kell halnia, könnyek folytak alá a pofáján, de siránkozó, nyöszörgő hangot nem lehetett hallani. Ésaías próféta ezt mondja Jézusról: „Kínoztatott, pedig alázatos volt, és száját nem nyitotta meg, mint bárány, mely mészárszékre vitetik, és mint juh, mely megnemul az őt nyírók előtt; és száját nem nyitotta meg!” (Ésa. 53: 7)

Természetünkönél fogva szelídek, türelmesek, jámborok, és alázatosak vagyunk-e? Készek vagyunk-e csendben maradni vádolóink előtt és mindazok előtt, akik rosszul bánnak velünk? Mondjuk ki őszintén, távol vagyunk attól, hogy szelídek legyünk. De ahogy Mózes megtanulta a szelídséget, éppen úgy megtanulhatjuk mi is. Ő a pusztában, a bárányok mellett tanulta meg, hogy türelmes, kedves, gondoskodó és szelíd legyen. Hasonlóképpen tanulhatjuk meg mi is Isten Bárányától, az Ő isteni tulajdonságait.

„Az indulatos, önelégült, bosszúálló egyén szemlélje a szelíd és alázatos Megváltót, akit mint bárányt vezettek a mészárszékre! Ahelyett, hogy bosszút állt volna rajtuk, úgy vitték, mit juhot, aki megnemult az őt nyírók előtt. Tekintsenek Rá, akit a mi bűneink szegeztek át, és indulatosságaink sújtottak le. Akkor megtanulnak tűrni, kitartani és megbocsátani!”⁸

„Amikor a bűnös tudatára ébred bűneinek, akkor abba az állapotba jut, hogy az a csodálatos szeretet, mely érdekében a Golgota keresz-tjén megnyilvánult, Krisztushoz vonja.

Az ő megalázkodásában és töredelmében nem az áthágott törvényre tekint, hanem Istenre, aki az Ő nagyon szeretett Fia által megbocsátásról és megszentelődésről gondoskodott. Ahogy szemléli Isten Bárányát, aki elveszi a világ bűneit, szeretete növekszik Iránta, és Őt szemlélve, átalakul az ő képmására.”⁹

Ha valaha is be akarunk lépni a menny dicsőségébe, akkor szelídekké kell válnunk oly módon, hogy felvesszük Jézus igáját és Tőle tanulunk. Ő meghívást intéz hozzánk:

„Jöjjetek én hozzám mindnyájan, a kik megfáradtatok és megterhel-tettetek, és én megnyugosztlak titeket. Vegyétek föl magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok: és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek. Mert az én igám gyönyörűsége, és az én terhem könnyű”. (Máté 11: 28-30)

„Vegyétek fel magatokra az én igámat”

Mielőtt szelídek lehetnénk, magunkra kell vennünk Jézus igáját. A talaj felszántásához két ökröt fogtak egy járomba. A fiatal még be nem idomított tulkot egy vén, beidomult ökör mellé helyezték. Az egy darabból álló jármot mind a két állat nyakára

Tanulás Jézustól

„Be kell iratkoznunk Krisztus iskolájába, hogy szelídséget és alázatosságot tanuljunk.”¹¹

Megpróbálhatjuk legyőzni gonosz jellemvonásainkat és megkísérelhetjük, hogy szelídek és alázatosak legyünk, de ha nem vetjük magunkat alá és nem helyezzük nyakunkat Jézus jármába, soha sem érünk el eredményt, sohasem tanuljuk meg azt a leckét, amit Mózes megtanult.

„Az emberek megszerezhetik mindazt az ismeretet, amit emberi tanítók nyújthatnak, de Isten még nagyobb ismeretet kíván tőlük. Nekik Mózeshez hasonlóan meg kell tanulniuk szelídeknek, alázatos szívűeknek lenniük és hogy bizalmatlanok legyenek önmagukkal szemben.”¹²

„Szelídség és alázatosság csak arra indíthat, hogy minden lépésnél tanácsot kérjünk. Az Úr pedig mondja: „Vegyétek fel magatokra az én igámat és tanuljatok Tőlem.” Kiváltságunk, hogy Jézustól tanulhatunk. Am ha az emberek magabízóan azt hiszik, hogy tanácsadók, ahelyett, hogy tanácsot kérnének tapasztalt hittestvéreiktől, akkor olyan hangokra hallgatnak, amelyek helytelen ösvényekre vezetik őket.

Ha úgy fogunk Jézus lábaihoz ülni, és az Ő szavaira hallgatni, mint Mária tette, akkor tanulni fogunk Tőle. Csodálni fogjuk életét, jellemét, szeretetét, az Ő leereszkedését, hogy emberré lett, hogy megmentse az embert a bűnből. Meg fogjuk tanulni tőle a szív szelídségét és alázatosságát.

„A Szentlélek adja a győzelemhez szükséges erőt, ez vezet Jézus lábaihoz, hogy odaüljünk, mint Mária, és megtanuljuk Tőle a szelídséget és az alázatosságot.”¹⁴

„A Krisztus szelíd és alázatos szívűségének leckéit, a tiszteletet a szent dolgok iránt sehol sem tanítják hathatósan, kivéve Krisztus iskolájában.”¹⁵

helyezték. Az akaratos tulok először nem tudta, hogy hogyan tartsa a lépést a szelíd ökörrel, és mozgása a legtöbbször rendetlen volt és nem irányított. Amikor húzniuk kellett az ekét, a fiatal megállt, s akkor az öregebb folytatta a szántást. A fiatalabb hirtelen előre akart szaladni, és némelykor a barázdán keresztül az ő társa előtt. A betanult ökörnek akkor vissza kellett tartani a nevetlen tulkot. Így ment ez egy ideig, míg a fiatal tulok megtanult lépést tartani az idősebb ökörrel.

Jézus meghív bennünket, hogy vegyük magunkra az ő jármát. Mi is nagyon sok esetben előre rohanunk, mikor várunk kellene, vagy akaratosan hátra maradunk, mikor előre kellene haladnunk.

Mindaddig, míg teljesen az Úrban bízunk, addig Ő vezetni fog. Visszatart bennünket, mikor előre akarunk rohanni, és előre von, mikor hátra akarunk maradni. Azt mondja nekünk, hogy tanuljunk Ő tőle. Ő szelíd és alázatos szívű. Ha napról napra lépést tartunk Jézussal, mi is idomulni fogunk, az ő életét és jellemét fogjuk utánózni, együtt fogunk haladni Vele, és alkalmassá válunk az ő szolgálatára.

„Drága Megváltónk kér, hogy zárkózzunk fel mellé, és egyesítsük gyengeségünket az Ő erejével, tudatlanságunkat az Ő bölcsességével, érdemtelenységünket az Ő érdemeivel. Isten gondviselése az az iskola, amelyben megtanulhatjuk Jézus szelídségét és alázatosságát.”¹⁰

Az Ő járma nem okoz fájdalmat

Jézus járma könnyű, nem nehéz, nem terhes, nem veszélyes, vagy fájdalmas. János apostol azt mondja, hogy Isten parancsolatai nem nehezek, nem bántóak – hanem könnyűek és könnyű engedelmeskedni nekik. Ha egyedül próbálnánk meg hordozni, nem volnánk arra képesek; azonnal összeroskadtunk. De Jézus hordozza annak nehezebb részét, és meghív bennünket, hogy dolgozzunk vele együtt. „Mert az az Isten szeretete, hogy megtartjuk az ő parancsolatait; az ő parancsolatai pedig nem nehezek.” (1. Ján. 5: 3).

„Az iga a szolgálat eszköze. Az ökröt munka végett fogják igába, az iga feltétlenül szükséges a hatékony munkához. Ezzel a példával Krisztus arra tanít minket, hogy elhívásunk a szolgálatra élethossziglan szól. Fel kell vennünk igáját, ha Vele akarunk munkálkodni.

A szolgálatra szólító iga Isten törvénye. Az Édenben kinyilatkoztatott, a Sínai hegyen kihirdetett, és az új szövetségben a szívbe írt nagy szeretet-törvény az, ami az emberi munkást Jézus akaratához köti. Ha saját elgondolásainkra hagyatkoznánk, saját akaratunk után mennénk, Sátán uszályába sodródnánk, felvennénk jellemvonásait. Ezért Isten körülhatárol minket akaratával, amely nagy, nemes és felemelő. Arra vágyik, hogy türelmesen és bölcsen vállaljuk a szolgálat kötelességét. A szolgálat igáját maga Krisztus hordozta emberként.”¹⁶

A szelídek öröklük a földet

A Bibliában az az ígéletünk van, hogy a szelídek megszabadulnak, és örökölni fogják az újjáteremtett földet, az rajta fognak lakozni örökké. Íme, néhány ígélet úgy az Ő- mint az Új-szövetségből:

Az Ó-szövetségből:

„A szelídek pedig öröklík a földet, és gyönyörködnek nagy békességben” (Zsolt. 37: 11).

„Mert kedveli az Úr az ő népét, a szenvedőket szabadulással dicsőíti meg” (Zsolt. 149: 4).

Az Új-szövetségből:

„Boldogok a szelídek, mert ők örökölni fogják a földet” (Máté 5: 5).

Egy átdolgozott Szentírásban úgy olvassuk: „Átkozottak az irgalmatlanok, mert nem fogják örökölni a földet.”

„Minden gőgösséget, minden önfelmagasztalást el kell távolítanunk magunkból, meg kell tanulnunk Krisztus szelídségét és alázatosságát, vagy különben nem lesz helyünk Krisztus országában.”¹⁷

„Azon különlegességek között, melyeknek az utolsó napokban meg kell különböztetni Isten népét a világtól, az, az alázatosságuk és szelídségük.”¹⁸

Alkalmasságuk azon országára

„Ha Krisztus bennünk lakozik, akkor keresztények leszünk odahaza és mindenhol. A keresztény kedves szavakat fog szólni rokonaihoz és társaihoz. Kedves, udvarias, szeretetteljes, rokonszenves lesz, és nevelni fogja magát egy lakhelyre a fenti családdal. Ha ő a királyi család tagja, akkor azt az országot fogja képviselni, ahova menendő félben van. Szelíd hangon fog beszélni gyermekeihez, mivel tudatában van annak, hogy ők is Isten örökösei, a mennyei család tagjai. Isten gyermekei között nem

nyilvánulhat meg durvaság; mivel 'a lélek gyümölcse szeretet, öröm békesség békességes türés szívesség, jóság, hűség, szelídség mértékletesség; az ilyenek ellen nincs törvény'; Amely lelkiület ápolják a családban, azt a lelkiület nyilvánítják ki a gyülekezetben. Nevelnünk kell lelkünket, hogy legyen könyörületes, kedves, gyöngéd, megbocsátással és szánalommal telt. Miközben elhagyjuk a hiábavalóságot, minden balga beszédet, viccet, tréfát, ugyanakkor ne legyünk ridegek, részvétlenek, és társadalmi érzés nélküliek. Isten Lelke nyugodjon meg rajtad, míg egy Isten kertjéből származó illatos virághoz leszel hasonló. Beszélj Jézusról, a világosságáról, az igazság napjáról, mígnem átalakulsz dicsőségről dicsőségre, jellemről jellemre, erőről erőre jutva, és mind jobban és jobban visszasugározva Jézus képmását. Ha ezt teszed, az Úr be fogja írni a menny könyveibe: 'Jól vagyon', mivel Jézust képviseled.

A keresztények ne legyenek keményszívűek, megközelíthetetlenek; viselkedésünkben Jézusnak kell kiragyogni, és a menny erényeitől megszépített jellemünk kell legyen. Isten jelenlétének egy bennünk maradandó jelenlétnek kell lennie, és bárhol vagyunk, világosságot kell vinnünk a világnak. A körülötted levőknek érezniük kell, hogy a menny léggömbje vesz téged körül. „De közületek sokan azt mondják: Mit tehetek a bűn ellen? Megpróbáltam győzni, de nem volt eredménye.” Te sohasem leszel képes a saját erőddel győzni, el fogsz esni; de segítség van ruházva Arra, aki hatalmas. Az Ő erejében, több mint győző lehetsz. Kelj fel, és mondd: 'Isten kegyelmével győző leszek.' Helyezd akaratodat Isten akaratára oldalára, és irányítsd

szemedet Arra, Aki a te hited megkezdője és bevezetője, lábaidnak egyenes ösvényt készíthetsz. Ha kísértés ér, mondd: 'Jézus az én Megváltom, én szeretem Őt, mert Ő ellőbb szeretett engem.' Nyilvánítsd ki, hogy bízol Ő benne. Ahogy mész az utcán, ahogy dolgozol a házad körül, érintkezhetsz az Úrral. Ragad meg Őt élő hittel, és szó szerint hidd Isten szavát.”¹⁹

Idézetek

1. *Életem ma, február 21.*
2. *A Nagy Orvos lányomán 343.*
3. *The Signs of the Times, 1880. február 19.*
4. *ugyan ott 1893, január 16.*
5. *Bizonyágtételek 4. kötet 368.*
6. *Fundamentals of Christian Education, p. 342.*
7. *The Signs of the Times, 1893. január 16.*
8. *Előtted az élet 255.*
9. *The Signs of the Times, 1890. július 7.*
10. *A nagy küzdelem 573 (554).*
11. *Jézus élete 273.*
12. *Counsels for Parents, Teachers, and Students, p 410.*
13. *Bizonyágtétel lelkészek részére 238.*
14. *ugyan ott 103.*
15. *Fundamentals of Christian Education, p. 343.*
16. *Jézus élete 272.*
17. *The Review and Herald, 1887. július 5.*
18. *Bizonyágtételek 4. kötet 224. 225.*
19. *The Review and Herald, 1892. szeptember 20.*

Mértékletesség

Írta: D. Sureshkumar

28

A Lélek gyümölcse” az igazi keresztényi élet kilenc látható tulajdonságát foglalja össze, és úgy lép elő, mint ami azokat a jellemvonásokat tartalmazza, melyeket minden kereszténynek bírnia kell. Ezek a tulajdonságok azok, melyekről Pál apostol mondta, hogy „az ilyenek ellen nincs törvény.” Más szavakkal, nincs semmi, ami vádolhatna egy olyan személyt, aki a Gal. 5: 22. 23-ban említett erényeket gyakorolja. Ezek nem egyéni gyümölcsök, melyekből választhatunk és szedhetünk, hanem a Lélek gyümölcse EGY „kilenc részből álló gyümölcs” ami a kereszténynek látható növekedését szemlélteti a Krisztusban. Minden kereszténynek ezeket a gyümölcsöket kell teremnie a Jézus Krisztusban folytatott életében.

A Lélek gyümölcse felsorolásának végén Pál apostol a mértékletességet írja le. Nem meglepő, hogy az itt jelenik meg. A békesség, béketűrés, szívesség, jóság, hűség és szelídség után az

önuralom vezet arra, hogy egy olyan életet éljünk. A kegyelemnek ezt az adományát, mint a Lélek gyümölcse részét, ami az önuralom, ki kell fejleszteni, formálni, gyakorolni és élni kell. Az „ént” csak ezen módon cselekedve, hozhatjuk minden kívánságaival együtt uralom alá.

Mi a mértékletesség?

Az emberek nagyon sok esetben a „mértékletesség” szóra csak az alkohollal kapcsolatban gondolnak. Függetlenül attól, hogy napjainkban úgy a férfiak, mint a nők mit gondolnak a „mértékletesség” jelentőségéről, az betűszerint „ön-uralmat” jelent. ¹ Ez a szó, a görög „egkrateia” szóból van fordítva, amit két szótövből vontak össze. Eg jelentése „én” (ön-), (az angol ebből vonta ki az „ego”-t), és Kratos (erő), ami arra a személyre utal, aki visszatartja magát; annak az erényére, aki uralja kívánságait és szenvedélyeit, különösen érzi vágyait. ²

A mértékletesség uralom az egész személy (lélek, szellem és test) felett, ami győzelmes élet élésére képesíti őt. Ahol ez az erény létezik, ott a kísértésnek kevés befolyása van. Az azt jelenti, hogy akinek uralma van önmaga felett, az uralom saját gondolatai, szavai és cselekedetei felett. Ahogy Pál apostol kijelenti: „foglyul ejtvén minden gondolatot, hogy engedelmessékedjék a Krisztusnak.” (2. Kor. 10: 5). Ez a mértékletesség.

A mértékletesség – önuralom, bizonyos mértékben egy általános alap, ami a Lélek összes más gyümölcseinek alapját képezi. Miért mondhatjuk ezt? Azért, mert a mértékletesség világosan egybekapcsolódik a választás erejével. Csak az önuralom által tudjuk azt választani, hogy szeretünk, mikor gyűlölettel találkozunk. Csak az önuralom által tudjuk választani, hogy örülünk a veszteség és bánat idején. Csak az önuralom által tudjuk a békesség útját választani a nyugtalanság és a fájdalom idején. Csak önuralom által tudjuk választani, hogy hosszan tűrők leszünk, mikor komoly megpróbáltatás ér. Csak önuralom által tudunk szelídek lenni a durva ingerlés alatt. Csak önuralom által tudjuk választani a jóság gyakorlását, mikor gonoszság uralkodik, és kísértés támad. Csak önuralom által tudjuk azt választani, hogy hitet gyakorolunk, mikor különös dolgok történnek ellenünk. Csak önuralom által választhatjuk a szelídség erényét, mikor igazságtalanul vádolnak.

A mértékletesség a kegyelem nevelésének útja. Kegyelem, mert ingyen van, nevelés, mert valami tennivalója van értünk. Egyszer megismertük és elfogadtuk Isten meg nem érdemelt kegyelmét, s elhatároztuk, hogy növekedni fogunk abban a kegyelemben. Az önuralom nem negatív vagy sötét oldal, sem nem valamilyen rossz hír, hanem szerves része magának a kegyelemnek. Az önuralom az emberi talaj, ahol a kegyelemnek ez az adománya növekedik, és a szeretet teljes virágjába nyílik. Ha nem uraljuk magunkat és érzéseinket, akkor a vágyaink, ami hajtóerőink fognak uralni bennünket. Vagy a Szentlélek ereje és kegyelme alatt az önuralom fog uralni bennünket, vagy valami más, vagy

A Lélek gyümölcse ... a mértékletesség (Gal. 5:22,23.)

valaki más lesz az, aki uralni fog minket.

Az önuralom elsőrendű fontosságú. Azonban szomorú, ahogy Pál apostol az ember állapotát a következőkben megfelelően írja le: „Mert tudom, hogy nem lakik én bennem, azaz a testemben jó, mert az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom.

Mert nem a jót cselekszem, melyet akarok; hanem a gonoszt cselekszem, melyet nem akarok.” (Róma 7: 18. 19). A mi korlátolt birodalmunkban, sok esetben azt találjuk, hogy jó szándékainkat nagyon könnyen hiábavaló erőfeszítésekre bonthatják. Ezért a valódi „önuralom” a legjobb értelemben is, egyáltalán nem csupán valódi emberi uralom. Az csak akkor következik be, ha az ember teljesen a magasabb hatalom, a magasztos „krateo” uralma alatt áll, Jézus Krisztus mindenható erejének uralma alatt.

Mikor van legkorábban szükség a mértékletességre?

„A jellem gyermek- és ifjúkorban a legformálhatóbb. Ekkor kell elsajátítani az önuralmat. A családi tűzhely és asztal mellett áradó befolyás kihatása olyan maradandó, mint az örökkévalóság. A gyermekkorban kialakított szokások bármely természetes adottságnál jobban meghatározzák, hogy az ember győz, vagy alulmarad az élet harcában. Az ifjúkor a magvetés ideje. Eldönti, milyen lesz a termés ebben az életben és az eljövendőben.”³

Miért oly fontos a mértékletesség napjainkban?

Ahogy ezen imahét folyamán korábban említettük, Isten népet

ezen utolsó napokban példás türelmükről kell megkülönböztetni.

„Itt van a szenteknek békességes tűrése, itt a kik megtartják az Isten parancsolatait és a Jézus hitét!” (Jel. 14: 12). Azonban lehetetlen egy mértéktelen embernek türelmes embernek lennie. Először mértékletesség, azután a türelem.”⁴

„A világ az önkielégítésnek adta át magát. Rengeteg a tévedés, a hamis állítás. Sátán még több csapdát állít fel a lelkek elpusztítására. Mindazoknak, akik istenfellellemmel szentségre törekszenek, meg kell tanulniuk a mértékletesség és az önuralom leckéit. Az étvágyat, a szenvedélyeket az értelem magasabb rendű erejének kell alávetni. Ez az önfegyelem létfontosságú ahhoz a szellemi erőhöz és lelki érzékenységhez, amely képessé tesz minket arra, hogy Isten szavának szent igazságait megértsük és gyakoroljuk. Ezért a mértékletességre meg van a maga helye Krisztus második eljövetelére való felkészülésben is.”⁵

Egy komoly probléma

„A mértéktelenség minden formája eltompítja az érzékeny szerveket, és annyira elgyengíti az agyidegeket, hogy képtelenek megbecsülni az örökkévaló dolgokat. Ahelyett a közönséges dolgok színvonalára alacsonyítják le. Az értelem magasztosabb célokra szánt erőit alantas szenvedélyeknek vetik alá. Mivel szoros kapcsolat áll fenn a testi és az erkölcsi erők között, ha rossz testi szokásoknak adunk helyet, akkor erkölcsi erőink sem lehetnek erősek. Péter apostol megértette ezt, és ezért emelte fel figyelmeztető hangját atyjafiai előtt: „Szeretteim, kérlek titeket, mint jövevényeket és idegeneket, tartóztassátok meg magatokat a testi kívánságoktól, a

melyek a lélek ellen vitézkednek.” (1. Pét. 2: 11).

Csak kevés erkölcsi erő nyilvánul meg a névleges keresztény világban. Addig hódoltak a rossz szokásoknak, és vetették el a testi és erkölcsi törvényeket, míg az erény és a kegyesség általános színvonala rendkívül mélyre süllyedt. Azok a szokások, melyek csökkentik a testi egészség színvonalát, gyengítik a szellemi és erkölcsi erőt is. A természetes vágyak és szenvedélyek kielégítése uralkodó befolyást gyakorolnak az agyidegekre. Az alantas érzékeket erősíti, mialatt az erkölcsieket elnyomja. Egy mértéktelen embernek lehetetlen kereszténynek lennie, mivel magasztosabb erőit, a szenvedélyek szolgátságába vetette.

Akiknek volt világosságuk a táplálkozás és az egyszerű ruházkodás tárgyaiban, a testi és erkölcsi törvények iránti engedelmességgel összhangban, és elfordulnak attól a világosságtól, mely bemutatja kötelességeiket, ki fognak térni kötelességeik elől más dolgokban is. Ha eltompítják lelkiismeretüket, hogy elkerüljék a keresztet, melyet fel kellene venniük, hogy összhangba jöjjenek a természet törvényeivel, hogy elkerüljék a gyalázatot, át fogják hágni a tízparancsolatot is. Némelyek határozottan vonakodnak felvenni a keresztet és megvetni a gyalázatot. Vannak, akiket elveikért kinevetnek. A világhoz való alkalmazkodás nyer teret Isten népe között, mely vallja, hogy jövevények és vándorok, akik várják és vigyáznak az Úr megjelenésére.”⁶

Nevelés

A mértékletesség a tudomány eredménye. Pál apostol felszólít bennünket, hogy „ragasszatok...a

tudomány mellé pedig mértékletességet". (2. Pét. 1: 5. 6)

A Szentírás megemlíti egy személyt, aki tudományban – megvilágosodásban . részesült – és tanítva lett a mértékletességre: „Egynéhány nap mulva pedig Félix megjelenvén feleségével Drusillával egybe, ki zsidó asszony vala, maga elé hívatá Pált, és hallgatá őt a Krisztusban való hit felől.

Mikor pedig ő igazságról, önmegtartóztatásról és az eljövendő ítéletről szólt, megrémülve monda Félix: Mostan eredj el; de mikor alkalmatosságom lesz, magamhoz hivatlak téged.” (Apcsel. 24: 24. 25).

Milyen tragikus volt Félix döntése! Amikor alkalom adódik számunkra, hogy a mértékletesség felől magasabb nevelésben részesüljünk, mi is abban a veszélyben vagyunk, hogy elvetjük a világosságot, ami oly kegyelmesen ragyog utunkra? „Isten ismerete a nevelés valódi lényege. Az a nevelés, mely kiszorítaná ezt az ismeretet, vagy eltávolítaná az elméből, ahogy Félix eltávolította Pál apostolt, mikor a mértékletességről, igazságosságról és a jövőre ítéletről beszélt neki, az nem Istentől való...”

Napjainkban tömegek mondják ugyanazt (mint Félix). Az igazság a maga mélységében elméjük elé lett tárva; kérdések, melyek oly magasak, mint az ég, és oly terjedelmesek, mint az örökkévalóság, de azt mondják: 'Nem tudom ezeket a tárgyakat naponkénti tanulmányaim közé sorolni, mert felzaklatnák elmémet és alkalmatlanná tennének az én mindennapi szokásos tanulásmra. Én sohasem tudtam elsajátítani bibliai kérdéseket. Most nem tudok hozzáfogni ennek tanulmányozásához. Most eredj el, s ha alkalmatos időm lesz, hívni foglak téged.' ”⁷

Valahogyan, mikor félreteszünk dolgokat, sohasem látjuk, hogy „megfelelő” idő adódna. Felfelé menni, - előhaladás – mindig alkalmatlan időnek látszik. Azonban ilyen módon „alkalmatlanságban részesülni, mindannak dacára

gyümölcsöző lehet. Értékes világosságban részesülhetünk a mértékletesség tárgyában, és ezen világosság kiélése a mi javunkra szolgál úgy most, mint az örökkévalóság számára.

„A mértékletesség elve tovább terjed a szeszes italok fogyasztásánál. Mert az izgató és nehezen emészthető étel ugyanúgy egészségtelen, és sok esetben az iszákosság magvát hinti el. Az igazi mértékletesség erre tanít: tartózkodjunk minden károsról és használjuk józanul azt, ami egészséges! Kevesen látják be, hogy életmódjuk mennyire kihat egészségükre, jellemükre, használhatóságukra - életükre. Az erkölcsi és értelmi erőnek kell mindig alárendelni az étvágyat. A test legyen a lélek szolgája és nem a lélek a testé.”⁸

Hogyan erősödünk a mértékletességben?

Imádkozzatok azért! Krisztus arra vár, hogy Szentlelkének összes adományát és erényeit kiáraszsa népére

Gyakoroljátok! Minden szakképzettséget gyakorolni kell. Az önuralomnak nem leszünk részese egy nap alatt. Az kicsinyenként jön, kihagyásokkal, eredményekkel és verességekkel, ahogy naponként próbáljuk gyakorolni azt.

Ápoljátok a kegyesség szokásait. A mi megtérésünk a gyakorlati szinten főleg szokásaink megváltozásából áll. Ha elmulasztunk életünkben új szokásokat kifejleszteni, ha jönni fog a válság, akkor visszaesünk régi szokásainkba. Az önuralom nagymértékben a viselkedés új szokásainak beépítéséből áll a mi életünkbe, a Lélek gyümölcseiben.

Örködjetek gondolataitok és vágyaitok felett

Gondoljunk arra, hogy az értelem a forrása és az eredője mindannak, amit mondunk, vagy

teszünk. Ha uralni akarjuk szavainkat és cselekedeteinket, annak az értelmünknek kell kezdődnie. Sokan azt az ellentétes gondolatot teszik magukévá, hogyha megváltoztatják cselekedeteiket, akkor helyes gondolatok fognak származni. Ez tévedés. Bölcs Salamon mondja: „Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet, mert abból indul ki minden élet.” (Péld. 4: 23)

Ne menjünk állandóan olyan helyre, ahol gyengeségeinket próba éri. Ha gyakorolni fogjuk az Istentől kapott önuralmat, akkor életünkben valódi változásokat kezdünk feltárni.

Ha azt akarjuk, hogy önuralmunk legyen, akkor az atlétákhoz kell hasonlónak lennünk. A versenyzőknek, hogy eredményesek lehessenek, elő kell készülniük. Akik nevüket a jutalomban résztvevők között kívánják látni, azoknak kemény előkészítő kiképzésen kell átmenniük. Szigorúan számúzniük kell minden veszélyes elnézést az étrendben, vagy bármilyen más önkielégítésben, ami szellemi vagy fizikai erejüket gyengítené. Világosan megismertették az esemény szabályait. A résztvevők figyelmüket egyetlen célra, a győzelemre irányították.

Önuralmunk három dolgot foglal magába:

a célt, a kiképzés előírásának a jegyzékét, és az erőfeszítést, vagy a kitartást. (1) Fel kell ismernünk magasatos elhivatásunkat, és szemeinket a célra kell irányítanunk és úgy futnunk, hogy elnyerhessük a jutalmat. (2) Fenn kell tartani a kiképzés előírásait. Az atléták csoportjának van egy jegyzéke a tedd-ről és a ne tedd-ről. Gyakorolnak minden nap, és kielégítő alvással és táplálékkal mindnyájan szigorú kiképzésen mennek át. Úgy kell nekünk is mindennapos kiképzésben részt vennünk, és minél többet gyakorolunk, annál jobban növekszünk. (3) Fenn kell tartanunk az állandó, kitartó erőfeszítést. Az atléták nem pihennek meg félúton. Folytatják

és kitaranak a küzdelemben.

Öltözzétek fel a Krisztust, és teljete meg Szentlelkével! Hogy önuralmat gyakorolhassunk, fel kell öltöznünk Krisztust, be kell töltenünk az Ő Szentlelkével. A történelem leírja, hogy a Római Császárok közt volt egy, akinek állandó kísérőjeként volt egy szolgálója. A szolga feladata az volt, hogy a császár fülébe súgja – „Te ember vagy.” Nekünk is szükségünk van erre az emlékeztetésre. Csak emberek vagyunk, telve emberi gyengeségekkel és bűnökkel, fogyatékoságokkal. Magunktól, saját erőnkkel nem vagyunk képesek önuralmat gyakorolni. Csak Isten kegyelme, Krisztus ereje, és a bennünk lakozó Szentlélek által gyakorolhatunk önuralmat.

Határozott odaszentelődés szükséges

Ismét mondjuk. Nem akarunk Félix kelepcejébe esni. Habár ő magas rangú ember volt, - Róma uralkodója -, mindazáltal, hogy elvetette a mennyből küldött világosságot, az balga választás volt részéről és végső öröksége gyaláztatról számol be. Egyszerűen nem akart elfordulni a világi gyönyöröktől, hogy Teremtőjének szentelje magát. Azonban a felajánlás Istennek, a Krisztusnak való odaszentelődés a legfontosabb a valódi eredményes élethez.

„Mégis hány állítólagos keresztény gyöngíti képességeit a nyereség-hajzában és a divat imádatában; hányan ássák alá Isten képmására formált emberi méltóságukat falánksággal, borívással, tiltott élvezetekkel.”⁸

„Az alantas szenvedélyeknek a test a székhelye és azon keresztül dolgoznak. A 'test', a 'testi', vagy 'testi vágyak' az alacsonyrendű romlott természetet foglalják magukba. A test magától nem tud Isten akarata ellen cselekedni. Az a parancsunk van, hogy feszítsük meg a testet összes kívánságaival és szenvedélyeivel

együtt. Hogyan tegyük meg ezt? Kínózzuk a testet? Nem! Hanem öldököljük meg a bűnre való kísértést. El kell űzni a romlott gondolatokat. Minden gondolatot foglyul kell ejteni Jézus Krisztusnak. Minden alantas hajlamot a lélek magasabb rendű erői alá kell vetni.”¹⁰

„Az önuralom csak a Jézus Krisztustól származó erővel valósítható meg. Mindig hűségesen a magasabb rendű hatalmak jogos uralma, és tulajdonságaik iránt, melyeknek uralmuk van az alacsony rendűek felett.

„Az önuralom hatalmas gyakorlat által erősödik. Ami először nehéznek látszik, állandó ismétlés által megszokottá és könnyűvé válik, míg az igazságos alapelvek, igazságos cselekedetek természetünk részévé válnak, és Krisztus kegyelme által a bűnöst új jellemmé formálják. Az új teremtettsé válik a Krisztus Jézusban.”¹¹

Reménység minden küzdő léleknek

„(Jézus) elfoglalta a harcmezőt, hogy harcoljon az ember érdekében, s így mindazok, akik el akarják hagyni „e világ Istenének” (2. Kor. 4: 4) kegyetlen fogságát, megszabadulhassanak és szolgálhassanak az élő Istennek. Isten felmagasztosult Fia beleegyezett, hogy lépésről lépésre – a jászoltól a keresztig - áthalad a szegény, alázatos élet minden tapasztalatán; mivel „nem angyalokat karolt fel, hanem az Ábrahám magvát karolta fel.” (Zsid. 2: 16). És „a ki megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt.” (Zsid. 4: 15). A pusztában negyven napig böjtölt, és minden ravasz kísértéssel megpróbáltatott, amit a sötétség fejedelme csak kitalálhatott. Mélységes szomorúságot és kísértést szenvedett el, és „mindenképpen üdvözítheti is azokat, a kik őáltala járulnak Istenhez” (Zsid. 7: 25). A bűn következtében az ember természete annyira elgyengült, hogy lehetetlen saját erejében győznie,

mivel Sátán akaratának foglya lett, de Krisztus erejében minden ember győző lehet. Azáltal, „aki minket szeretett és megmosott bennünket a mi bűneinkből az ő vére által,” több mint győzők lehetünk (Jel. 1: 5).”¹²

Segítsen bennünket az Úr, hogy mértékletesek legyünk minden dologban.

Idézetek:

1. Strong' féle Újtestamentumi Görög Nagyszótár
2. Új- Görög Angol Lexikon, 166.
3. Jézus élete 74.
4. Bizonyágtételek 2. kötet 95.
5. Jézus élete 74.
6. Bizonyágtételek 3. kötet 50. 51.
7. Counsels to Parents, Teachers, and Students, p. 393.
8. Pátriárkák és próféták 589 (523)
9. A nagy küzdelem 445.
10. Reflecting Christ, p. 144.
11. Manuscript Realeses v. 20. p. 54.
12. The Review and Herald, 1888. február 28.

Editura Păzitorul Adevărului

str. Morii nr. 27

505200 Făgăraș, jud. Brașov

Tel. 0268-213714 Fax 0268-214111

e-mail: farulsperantei@azsmr.ro

www.azsmr.ro

Kiadja a:
Hetednap Adventista
Reformmozgalom
Magyarországi Területe